

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒)

วันเสาร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๒/๒๕๑๘ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

๑. เรื่องแจ้งข้อที่ประชุม

- (๑) นายเสง ศรีสมวงศ์ สมาชิกประเภทที่ ๒ ลาออก
จากสมาชิกภาพ
- (๒) น.ย. หลวงนิเทศกลกิจ ร.น. สมาชิกประเภทที่ ๒
ขอตาเพื่อไปราชการต่างประเทศ
- (๓) พ.ศ.อ. พระพิจาวรพตกิจ สมาชิกประเภทที่ ๒
ขอตาเพื่อไปราชการต่างประเทศ

๑๐๘

๑๐๘

๑๐๘

(๔)	ร.อ. ชุนนิรันทรชัย สมาชิกประเภทที่ ๒ ขอตาไป การทางประเทศ	๑๐๕
(๕)	หนังสือของนายกรัฐมนตรีแจ้งเรื่อง ร่างพระราช บัญญัติจรรยาบรรณกบแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของขุนชำนาญภาษา (นราธิวาส)	๑๐๕
๒.	รับรองรายงานการประชุมสภา ครั้งที่ ๑๓, ๑๔ และ ๑๕/๒๔๗๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒	๑๐๕
๓.	กระทู้ถาม	
(๑)	เรื่อง รัฐบาลซื้อผ้าราชภูโดยให้ราคาต่ำ ของ ขุนการพิจิตร (พิจิตร)	๑๑๐
(๒)	เรื่อง บังคับให้ข้าราชการสะสมเงินทุนโดยหักจาก เงินเดือน ของ นายกิมเส็ง สิ้นธุเสก (ราชบุรี)	๑๑๑
(๓)	เรื่อง คนขวางปรารถและนำวัตถุบางอย่างกัน ถนนหนทาง ของ พ.ท. หลวงศักดิ์ธรมการ (บุรีรัมย์)	๑๑๑
(๔)	เรื่อง การเบียดเทศบาล ของ นายฮั่ว ท่ามไท (กำแพงเพชร)	๑๑๒
(๕)	เรื่อง สยามส่งแร่คัมภีร์ออกจำหน่าย ของ พระพิไลยสุนทรการ (ภูเก็ต)	๑๑๓
(๖)	เรื่อง ไม่นำน้ำมันและได้ต้องเสียค่าภาคหลวง ๒ ร้อย ของ ขุนวรศาสน์ครุฑกิจ (สุราษฎร์ธานี)	๑๑๔
(๗)	เรื่อง เงินเดือนสรวพสามิตำเภอ ของ นายเลี่ยมค หงส์ประภาส (พระนครศรีอยุธยา)	๑๑๖
(๘)	เรื่อง การเก็บเงินค่านา ของ ขุนอินทรภักดี (เพชรบูรณ์)	๑๑๖
๔.	ร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ของรัฐบาล (ต่อ)	๑๑๗
๕.	ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๔๗๖ ของรัฐบาล	๑๒๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ / ๒๔๗๕ (วิสามัญ) ครั้งที่ ๒ สมัยที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๗ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า วันนี้ มีสมาชิกมาประชุม ๑๒๕ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบดังต่อไปนี้

เรื่องที่ ๑ นายเล็ง ศรีสมวงศ์ ลาออกจากสมาชิกภาพ เพราะไปประจำการในต่างประเทศ เรื่องถ้าไม่มีใครชักช้อนข้าพเจ้าจะถือว่าประชุมอนุมติให้ลาออกได้ตามคำขอเมื่อไม่มีใครคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุญาติให้ลาออก ส่วนการต่อไปทางนี้จะได้แจ้งให้ ทั้งซ่อมทอภายหลัง

เรื่องที่ ๒ น.ท. หลวงนิเทศกลกิจ ร.น. ขอลาไปราชการหนึ่งเดือน เพื่อไปราชการต่างประเทศ

เรื่องที่ ๓ พ.ท.อ. พระพิฆารณ์ พลกิจ ขอลาไปราชการเกินกว่า ๑๕ วัน คือไปราชการต่างประเทศ

เรื่องที่ ๔ ร.อ. ชุนนรินทร์ชัย ขอลาไปราชการต่างประเทศมีกำหนด

๑ ปี ถ้าไม่มีใครชักช้อนข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมอนุมติให้ลาได้ ไม่มีผู้คัดค้านเป็นอันว่าอนุมติให้ลาได้

เรื่องที่ ๕ ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งมาว่าร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณแก่ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๕ ของขุนชำนาญภาษา ซึ่งรัฐบาลรับไปพิจารณาจนรับหลักการนั้น ทางรัฐบาลได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ายังไม่ควรรับหลักการ เพราะทางปฏิบัติจะทำให้เกิดความไม่สะดวกและไม่สม่ำเสมอ จึงแจ้งให้ทราบเท่านั้น วาระต่อไปขอให้รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๑๓ / ๑๔ และ ๑๕ พ.ศ. ๒๔๗๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ผู้ใดมีความเห็นอย่างไรในเรื่องรายงานนี้บ้าง เมื่อไม่มีใครคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมติ วาระต่อไปกระที่ กระที่

ที่ ๑ ของขุนครุการพิจิตร เรื่องรัฐบาลซื้อฝ้ายราษฎรโดยให้ราคาค่า

ขุนครุการพิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลกกล่าวว่า รัฐบาลประกาศแนะนำชักชวนประชาชนให้ทำไร่ฝ้ายว่าจะซื้อขายให้ราคาค่าถึงกับจ่ายพันธุ์เมล็ดฝ้ายให้ทำการเพาะปลูกราษฎรบางปึกทำไร่ฝ้ายใน พ.ศ. ๒๕๔๐ กันเป็นจำนวนมาก ครั้นแล้วเจ้าพนักงานฝ่ายทหารของรัฐบาล ซึ่งเป็นคนกลางที่ควรเชื่อ ออกเที่ยวซื้อฝ้ายให้ราคาค่าถึงเท่าบาทละ ๕ บาท ๑๐ บาท เวลาที่พ่อค้าผู้ปั่นให้ราคาค่าฝ้ายของเราสูงลิ่วขึ้นเป็นเหตุหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ราษฎรเสื่อมในการที่จะทำไร่ฝ้ายต่อไป ขอตามว่ารัฐบาลจะมินโยบายแก้ไขไร่ฝ้ายของเราทวีมากขึ้นและราคาสูงขึ้นได้อย่างไร ในเมื่อมีอุปสรรคดังกล่าวแล้ว

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุรุษกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการกล่าวว่า ตามที่กล่าวมาเจ้าพนักงานฝ่ายทหารของรัฐบาลออกเที่ยวซื้อฝ้าย โดยให้ราคาค่า ถึงเท่าบาทละ ๑๐ บาท เป็นการกรกรากันนั้น ไม่เป็นความจริงคือ

(๑) ทางฝ่ายทหารมีความประสงค์เป็นอย่างยิ่ง ในอันจะให้ราคาค่าฝ้ายให้ราคาที่ดีให้ราษฎรเกิดความนิยมจักได้ปลูกฝ้ายให้มากขึ้น หลังกการที่ฝ่ายทหารกำหนดราคาค่าได้พิจารณาโดยดีถ้วน โดยอาศัยราคาในตลาดต่างประเทศเป็น เครื่องประกอบ การทำคั่งนี้รัฐสภาได้ผล คือ ราคาค่าฝ้ายก่อนที่ทหารขึ้นไปซื้อที่จังหวัดสวรรคโลกนั้น ราคาบาทละ ๖.๖๐ บาท ต่อมา ราคา ขึ้นเป็นลำดับจนถึงถึงแก่ ๗.๕๐-๑๐ บาทเป็นต้น (๒) ตามที่ว่า พ่อค้าผู้ปั่นให้ราคาสูงลิ่วนั้น ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นความจริง ถ้าเป็นจริงแล้วราษฎรควรจะขายแก่ผู้ที่ให้ราคาสูงและทางทหารก็จะยินดีมาก เพราะถูกความประสงค์และนโยบายของทหารในอันจะช่วยการค่าฝ้ายของราษฎรให้ดีขึ้นอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นอาชีพที่ดีต่อไป

(๓) เหตุที่กล่าวกันว่าพ่อค้าผู้ปั่นให้ราคาสูงขึ้น น่าจะเป็นนโยบายของผู้ซื้อฝ้ายคุณไว้ จาก ราษฎรด้วย ราคาถูกๆ กระพือข่าวขึ้นเพื่อให้ได้ราคาค่าดี คนจะได้มีกำไรมาก ๆ เท่านั้น

ประธานสภาฯ: กล่าววาทะที่
ที่ ๒ ของนายกิมเส็ง สิ้นธุเสก เรื่อง
บังคับให้ข้าราชการสะสมเงินทุนโดยหัก
จากเงินเดือน

นายกิมเส็ง สิ้นธุเสก: ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าววาทะวิภาษ
มโนโดยนัยอย่างไรที่จะบังคับให้ข้าราชการ
การที่สะสมเงินทุนของคนไว้เพื่อจะ
ได้นำไปใช้จ่ายในเมื่อออกจากราชการ
โดยให้หักจากเงินเดือนตามส่วนที่เห็น
สมควรจะได้หรือไม่ เพื่อจะได้ทำให้
ข้าราชการผู้นั้นไม่ต้องได้รับความเดือด
ร้อนในภายหลัง

นายกรัฐมนตรี: กล่าววาทะ
ทำนองเดียวกันนี้ นายเจือ ศรียาภัย ผู้
แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ได้โดยเสนอ
เป็นร่างพระราชบัญญัติ เรียกชื่อว่าร่าง
พระราชบัญญัติกฎหมายข้าราชการ มา
ให้ข้าพเจ้าลงนามรับรอง ข้าพเจ้าได้ตั้ง
กรรม การขึ้นพิจารณาเรื่องนี้คณะหนึ่ง
ซึ่งระหว่างนี้กรรมการของสอแบบอย่าง
เพื่อประกอบการพิจารณาอยู่แล้ว

นายกิมเส็ง สิ้นธุเสก: ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดราชบุรี: กล่าววาทะที่
ท่านนายกรัฐมนตรี ได้ขอบังการสอบ

สวนตามที่นายเจือ ได้ขอให้ออกเป็น
พระราชบัญญัตินั้น เมื่อไรการสอบ
สวนสำเร็จเรียบร้อยแล้วเสียทีหนึ่ง

นายกรัฐมนตรี: กล่าววาทะ
จะให้ไปบังคับข้าราชการอย่างไร ต้อง
หาหลักฐานให้แน่เสียก่อน เพราะว่าจะ
ทำไปอย่างที่ทำไปโดยที่ไม่มีหลักฐาน
อะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เห็น
จะนานหน่อย เพราะ

ประธานสภาฯ: กล่าววาทะที่
ต่อไปของนายสุวรรณ มหัทธนะจะ
เรื่อง การจดทะเบียนเรือขับคาน้ำ

นายสุวรรณ มหัทธนะ
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม:
กล่าวว่า กระตุ้มตามของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
ไม่คิดใจ เพราะว่าได้แก้ไขพระราช-
บัญญัติไปแล้ว

ประธานสภาฯ: กล่าววาทะที่
ต่อไปของหลวงศักดิ์ธรรมการ เรื่อง
ข้างปรอดและนำวัตถุบางอย่างขึ้นถนน
หนทาง

หลวงศักดิ์ธรรมการ ผู้แทน-
ราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์: กล่าววาทะที่
นี้ข้าพเจ้าถามไว้แต่เมื่อสมัยประชุมคราว
ก่อนนี้ ข้าพเจ้าถามว่าอย่างไร คือข้าพเจ้า

ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ด้วยปรากฏว่ามีพวกอันธพาล เกเร ชอบใช้วัตถุที่แข็งขว้างปากนโคยสารและชนชั้นที่รดิในเวลาค่าคืนและบางเวลาใช้ไม้และอิฐขว้างถนเป็นอันทรายแก่ทรัพย์สิน และชีวิตมนุษย์ จึงขอถามรัฐบาลว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรบ้างที่จะจัดการป้องกันอันทรายที่จะเกิดขึ้นแก่ประชาชนที่สัญจรไปมา ในเวลาค่าคืนจากกรณีเช่นนั้น

๒. ปรากฏว่าในวันที่ ๒ กันยายน รอนต์ที่นายหล่าขับไปกับคนโคยสาร ๒ คน กลับจากจังหวัดสมุทรปราการ ชนอิฐก้อนใหญ่ขวางทางโคยแรง เป็นเหตุให้มีกรบมาจับถึงสถานี รัฐบาลทราบหรือเปล่า

๓. เมื่อ ทราบแล้ว ได้จัดการไปอย่างไรบ้าง

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิการ.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กล่าวว่า รัฐบาลขอตอบกระทู้ถามดังนี้ ๑. การป้องกันอันทรายเช่นนี้ นอกจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่เพื่อให้เป็นที่หวนเกรงแก่ผู้ที่กระทำผิดแล้ว ยังมีกฎหมายลักษณะอาญาลงโทษแก่ผู้ที่กระทำผิดเช่นว่านนี้ อีกด้วย

๒. ทางกรมตำรวจได้ ๓. เหตุที่เกิดขึ้นตามข้อ ๒ ปรากฏว่า เนื่องจากความประมาทเลินเล่อของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ กล่าวคือ ได้ขับรถติดกระดอมที่อีกคันหนึ่ง ไปชนกอนหินริมทางเข้าเอง จึงมีได้จัดการอย่างไร แต่อย่างไรก็ตาม ในการที่จะป้องกันอันทราย เช่นว่านนี้ ทางกรมตำรวจได้ส่งเจ้าหน้าที่ให้ดูและมั่งการและตรวจตราโดยเข้มงวดกวดขันแล้ว

หลวงศักดิ์วินการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ : กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอชี้กว่าที่เรียกความอาการโอบสำหรับคนที่เจ็บหายแล้วหรือเป็นอย่างไร

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิการ.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กล่าวว่า ไม่ทราบ

ประชาชนสภาฯ : กล่าวว่า กระทู้ข้อไปของนายชิว ตามใจ เรื่องการเบิกเทศบาล

นายชิว ตามใจ ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร : กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังนี้ คือ ๑. ตามที่รัฐบาลแถลงนโยบายว่า จะเปิดเทศบาลให้ทั่วทุกจังหวัดในพ.ศ. นน บัดนี้แล้ว กังวลถึงเมืองที่ ๘ แล้ว ฉะนั้น ขอทราบวาระรัฐบาลจะจัดการเปิดเทศบาลให้ทันในปี

หรือไม่ ๒. เท่าที่ทางการได้จัดการเปิด
เทศบาลไปแล้วแต่พ.ศ.ก่อนมาจนบัดนี้
ได้ผลเป็นประการใด

น.ต. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์.น.
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย:
กล่าวว่า รัฐบาลขอคอบุกระทุ
ข้อ๑ว่า เวลานั้นได้จัดการเปิดเทศบาล
ไปแล้ว ๔๔ จังหวัด รวมเป็นเทศบาล
๔๕ แห่ง คือเทศบาลนคร ๑ แห่ง
เทศบาลเมือง ๔๒ แห่ง และเทศบาล
ตำบล ๒ แห่งสำหรับเทศบาลนครกรุงเทพฯ
และเทศบาลนครธนบุรี ได้ประกาศ
พระราชบัญญัติไปแล้ว ซึ่งจะเริ่มคำเนิ
การตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๔๘๐
เป็นต้นไป แต่ส่วนที่ยังตั้งศาลากลาง
จังหวัดซึ่งยังมีได้ประกาศพระราช
กฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมือง
นั้น ก็จะได้นำการให้ครบถ้วนก่อน
สิ้นปี

๒. เท่าที่ได้จัดการเปิดเทศบาล
ไปแล้วจนถึงบัดนี้ ผลที่ได้รับอาจสรุป
ลงไป ในประการสำคัญ ดังนี้(๑)เป็น
การอบรมให้ราษฎรในท้องถิ่นต่าง ๆ
ได้ศึกษาและเข้าใจในการปกครอง
ระบอบรัฐธรรมนูญและการประชุมแบบ
รัฐสภา(๒)การบำรุงท้องถิ่นต่างๆได้รับ
ผลดียิ่งขึ้น เนื่องด้วยราษฎรในท้องถิ่น

นั้นเองเป็นผู้พิจารณาจัดทำ และได้รับ
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลให้อีกส่วนหนึ่ง แต่
ผลที่ได้มานั้นยังไม่สมกับที่กระทรวง-
มหาดไทยได้มุ่งหมายไว้ทั้งนี้เนื่องด้วย
การเทศบาลเป็นของใหม่ อันจำต้อง
ใช้เวลาคามสมควร

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กระทุ
ข้อ ๒ ของพระพิไลสุนทรการ เรื่อง
สยามส่งแร่กับออกจำหน่าย

พระพิไลสุนทรการ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดภูเก็ต กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรธิการว่า ตามสถิติของฝรั่งที่
ปรากฏว่าในระยะภาคใต้ที่ปลูกกะเดียน
ที่ล่วงแล้วมานั้น สยามได้ส่งแร่กับกัก
เป็นเนื้อที่ปลูกจำนวนห้าหมื่นไร่ ออกไป
จำหน่ายคือ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๗๘
น้ำหนัก ๑,๕๓๒ ตัน เดือนกุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๕๗๗ ตัน เดือน
มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๕๗๗ ตัน
เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก
๘๑๐ ตัน เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๘
น้ำหนัก ๘๑๒ ตัน เดือนมิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๗๑๕ ตัน จะ
กล่ากเคลื่อนเพียงใด ความจริงสยามได้
ส่งแร่กับออกไปจำหน่ายในกี่เดือนที่

เดือนที่กล่าวนี้ รวมเดือนสะเทาโศกหาบ และดาวทรวงศ์แล้วจะเห็นได้ว่าจำนวน คนได้ลดน้อยด้อยลงตามลำดับจนเดือน สุกท้ายมีจำนวนเพียงครึ่งหนึ่งของเดือน มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๘ เพราะเหตุใด หรือว่าเป็นด้วยการทำเหมืองแร่ที่ภูมิกาย ในประเทศสยามเดือนไตรมาสปรุกการโค พ.อ. พระยาฤทธิอัคนิธิ์ รัฐ- มนตร์ว่าการกระทรวงเกษตราธิการ: กล่าวหา ขอบอกว่าแร่ที่ขุดส่งออกไป จำหน่ายต่างประเทศ ในระยะไตรมาส ๖ เดือนที่ล่วงมาแล้วจำนวนดังนี้ คือ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๑,๕๓๑.๕ ตัน เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๙๗๖.๗ ตัน เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๕๗๗.๕ ตัน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๘๑๕.๕ ตัน เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๘๑๒.๑ ตัน เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๘ น้ำหนัก ๗๑๔.๗ ตัน การที่จำนวนแร่ส่งออกนอก ประเทศลดลงเช่นนี้หาใช่เพราะการทำ เหมืองแร่เสื่อมโทรมลงไม่ ที่เป็นเช่นนั้น ก็เพราะว่าเดือนมกราคมเป็นเดือนต้น ของระยะเวลาไตรมาส เดือน สุกท้ายแร่ และร้านซื้อแร่มีราคาขึ้นระยะไตรมาส ก่อนสำรองอยู่ร่วมกับแร่ที่ขุดได้อย่าง เดิมทีในเดือนมกราคมสมทบกันส่งออก

ไปจำหน่าย จึงมีแร่ส่งออกเป็นจำนวน มาก ส่วนเดือนกุมภาพันธ์และเดือนมิถุนายน ซึ่งเป็นเดือนสุดท้ายของระยะเวลาไตรมาส ผู้ขุดหาแร่มีไตรมาสเหลืออยู่น้อย จึง ส่งแร่ ออก ได้น้อยตามจำนวนไตรมาส ที่เหลืออยู่

ประธานสภาฯ: กล่าวหา กระที่ ๓ ต่อไปของนายชัช ชูนพันธ์ เรื่องเงินค่า สวัสดิการของค่านช่างในจังหวัดเพชรบุรี นายชัช ชูนพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี: กล่าวหา กระที่ ๓ เรื่อง เงินค่าสวัสดิการของนายค่านช่างในจังหวัด เพชรบุรี ที่ค้างจ่ายมานี้ ข้าพเจ้าได้ถาม ถึงแก่เดือนตุลาคม บัดนี้ทางกรมป่าไม้ ได้ส่งจ่ายเงินจำนวนนี้ไปแล้ว จึงไม่ ตักใจที่จะถาม

ประธานสภาฯ: กล่าวหา กระที่ ๓ ต่อไปของขุนวรศาสน์ครุฑกิติ เรื่อง ไม่น้ำมันยางและโคกองค์เสียดำทุกดวง๒๕๓ ขุนวรศาสน์ครุฑกิติ ผู้แทน ราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี: กล่าวหา ข้าพเจ้าขอทวงกระที่ ๓ ตามรัฐธรรมนูญว่าการ กระทรวงเกษตราธิการตั้งคือ ไปนี้ ๑.ค่าภาคหลวงไม้กฎหมายบัญญัติ ให้เก็บไม่เกินร้อยละ ๑๐ แห่งราคามัน ไร่ ราคาไม้คอกค่า แต่เจ้าหน้าที่ซึ่งเก็บค่า

ภาคหลวงขึ้นอยู่กับกรมเงิน ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี มีขายราคาลูกบาศก์เมตรละ ๕.๓๐ บาท เก็บค่าภาคหลวง ๑.๕๐ บาท ไม่เก็บค่าธรรมเนียมละ ๓.๕๐ บาท เก็บค่าภาคหลวง ๑.๖๒ บาท คงเหลือค่าภาคหลวงสูงกว่าร้อยละ ๑๐ แห่ง ราคามากมาย เมื่อรัฐบาลจะปรับปรุง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อให้ ผู้ที่ค้าไม่ขายพอหากใครได้บ้าง

๒. ไม่นอกประเภทของห้ามซึ่ง เวลาที่กักไม่ท้องของอนุญาต ไม่ท้องที่ตรา แก่เมื่อนำไปขายที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต้องเสียค่าภาคหลวงลูกบาศก์เมตรละ ๑ บาททั้งนี้เป็นการถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่มีนโยบายอย่างไรในการทำเช่นนี้

๓. ไม่สะท้อนซึ่งเป็นของชาวสวน ปลุกขึ้นควนคนแก่เจ้าของตกไปขาย ก็ต้องเสียค่าภาคหลวงลูกบาศก์เมตรละ ๑ บาท เช่นเดียวกันเป็นการถูกต้องตาม ความมุ่งหมายแห่งกฎหมายหรือไม่มี นโยบายอย่างไรในการทำเช่นนี้

๔. เมื่อศกก่อนรัฐบาลปรับปรุงจะปรับปรุงเรื่องใด และนามันยงที่ ต้องเสียค่าภาคหลวง ๒ ชั้น ขอทราบว่าได้ปรับปรุงไปแล้วเพียงใด

พ.อ. พระยาดุสิตเสนา รัฐ-

มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์: กล่าวไว้ว่า รัฐบาลได้ปฏิบัติการตาม กฎหมายอยู่แล้ว กล่าวคือตามที่กฎหมาย กำหนดให้เก็บค่าภาคหลวงไม่เก็บร้อยละ ๑๐ ของราคาไม้ในทางปฏิบัติ ทางกรมถือเอาราคาเฉลี่ยตลาดไม้เป็นเกณฑ์ เก็บค่าภาคหลวง เวลาราคาไม้ยางใน ตลาดกรุงเทพฯ ไม่ต่ำกว่าลูกบาศก์เมตร ละ ๑๕ บาท ราคาไม้เคี่ยมไม่ต่ำกว่าลูก บาศก์เมตรละ ๒๐ บาท เมื่อคำนวณเทียบกับ ค่าภาคหลวงก็ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของ ราคาไม้ ราคาไม้ในท้องที่จะถือเป็น หลักไม่ได้ เพราะมีการแก่งกักราคา ยิ่งเกี่ยวเป็นเจ้าจำหน่ายหรือรับเงินล่วงหน้า ที่ยกกันด้วยแล้วราคาไม้ที่ขายจำหน่ายหรือ เจ้าของเงินยอมจะต่ำกว่าราคาตลาดมาก การปรับปรุงอัตราค่าภาคหลวงนั้น เวลานี้กำลังพิจารณาอยู่แล้ว

๒. และ ๓. ทางกรมเรียกเก็บภาษีไม้ เหล่านี้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราช บัญญัติภาษีภายใน ร.ศ. ๑๑๑ ค.ทางการ กำลังพิจารณาปรับปรุงอยู่แล้ว โดยบัญญัติ ไว้ว่าร่างพระราชบัญญัติบำนาญฉบับใหม่ ซึ่งทางการกำลังพิจารณาร่างอยู่

ประชาชนสภาฯ: กล่าวไว้ว่า กระหู่ ท่อไปของนายเสมียก หลังประกาศ เรื่อง เงินเคื่อนสรรพต มีค่าอาภอ

นายเลมียต หงส์ประภาส ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา :
กล่าวว่าข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังดังนี้ เวลานี้
กรมสรรพสามิต ได้บรรจุข้าราชการ
แผนกสรรพสามิต ไปเป็นสรรพสามิต
ประจำอำเภอแล้ว และเทียบชั้นให้เข้า
เป็นคณะกรรมการอำเภอ แต่พวกที่ไป
บรรจุเป็นสรรพสามิตอำเภอ นั้น ได้รับ
เงินเดือนไม่เข้าขั้นกรรมการอำเภอ ขอ
ทราบว่าการตั้ง การคลัง ได้ทำใน
เรื่องเงินเดือน พวกสรรพสามิตอำเภอ
ไปอย่างไรบ้างแล้วหรือยัง

ขุนสมุหราชหิตะคดี รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าวว่า
รัฐบาลขอตอบดังนี้ เงินเดือนสรรพสามิต
อำเภอกำหนดตามลักษณะและคุณภาพ
ของงาน ส่วนที่เป็นคณะกรรมการอำเภอ
ควยนั้นก็เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่า
ด้วยระเบียบข้าราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. ๒๔๗๖

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า กระทู้
ข้อไปของขุนอินทรภักดี เรื่องการเก็บ
เงินค่านา

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบูรณ์ : กล่าวว่า ข้าพเจ้า

ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังดังนี้ ในการที่รัฐบาลกำลังทำ
ปรับปรุงเก็บเงินค่านาใหม่อยู่ในเวลานี้
จะได้ทำไว้การเก็บเงินอากรค่านาที่ไร
ปลูกข้าวได้เสียในอัตราที่ต่ำกว่าอัตรา
ค่านาที่ทำผลได้จากเนื้อที่นาจริง ๆ นั้น
หรือไม่ ถ้าไม่ทำไว้จะลดให้น้อยกว่านั้น
เป็นเพราะเหตุใด

ขุนสมุหราชหิตะคดี รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าวว่า
รัฐบาลขอตอบว่าไม่ได้ทำ

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบูรณ์ : กล่าวว่า รัฐบาล
ได้ทราบบ้างหรือไม่ ว่า การทำเนื้อที่ไร
ข้าวได้ผลช้าน้อยกว่าการทำนา

ขุนสมุหราชหิตะคดี รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าวว่า
ในข้อนี้รัฐบาลได้ตามเจ้าหน้าที่ดูว่า
การทำไร่ข้าวกับการทำนาธรรมดาอันนี้ใคร
จะได้ผลมากน้อยเท่าไรนั้น คุณผืน ๆ คุ
คล้าย ๆ ไร่ข้าวอันนี้ได้ข้าวมากน้อย
หาได้เกี่ยวแก่ประเภทของนาไม่ ย่อม
เกี่ยวแก่ดินฟ้าอากาศและปุ๋ยคอกในพื้นดิน
เป็นแห่ง ๆ ไปเพราะฉะนั้นแล้ว ไร่บาง

แห่งอาจจะดีกว่าบางล่อยหลาย ๆ แห่ง และมีนาลอยหลายแห่งที่คิดว่าไว้ชาวเรือเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงซึ่งจำเป็นจำต้องสอบสวนเป็นท้องถิ่น ๆ ไป หาใช่ประเภทของนานนไม่

ขุนอิน ทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์: กล่าวว่่า รัฐบาลรับว่าจะได้สอบสวน ถ้าหากการสอบสวนได้ความปรากฏความผิดที่ได้ทำจากการทำไร่ข้าวได้เกินกว่าที่กำหนดขึ้นนั้น จะได้พิจารณาทบทวนไหม

ขุนสมาหาร หิตะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าวว่่า นโยบายเรื่องอากรค่านานนี้ รัฐบาลได้เคยแถลงไว้เมื่อครั้งเสนอร่างพระราชบัญญัติอากรค่านานฉบับที่ ๕ ซึ่งสภาฯ นี้ก็ได้ผ่านไปแล้ว ข้อที่ท่านถามอยู่ในคำแถลงนั้นแล้วทั้งสิ้น

ประธานสภาฯ: กล่าวว่่าวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติการแพทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่ค้างพิจารณาอยู่ น.ต. หลวงชิงรังนาวาสวัสดิการ.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: กล่าวว่่า ร่างพระราชบัญญัติการแพทยที่ได้เข้าสู่ระเบียบวาระประชุมใน

วันนี้ เป็นร่างซึ่งได้เลื่อนมาจากการประชุมครั้งก่อน เหตุผลและหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลได้แถลงไว้ตามสมควรแล้ว เท่าที่รัฐบาลได้ฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกสภาฯ นี้ ได้มีความเห็นว่าบางที่เราก่อนจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนซึ่งกันและกัน และ ความเข้าใจคลาดเคลื่อนนี้จะทำให้เสียเวลาอันมีค่าของสภาฯ ไปเพราะเหตุที่ข้าพเจ้าจึงกล่าวเช่นนั้น ก็เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติที่ได้เสนอมายังสภาฯ นี้ หลักการเพียงสั้น ๆ ว่าเพื่อปรับปรุงมาตรฐานแห่งการประกอบโรคศิลป์ให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้โอกาสแก่ท่านสมาชิกในการที่จะได้ช่วยกันพิจารณาเอาความรู้ที่ได้เข้ามาในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาฯ แทนราษฎรช่วยกันปรับปรุงให้พระราชบัญญัตินี้มีมาตรฐานการประกอบโรคศิลป์ให้ดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่จะอภิปรายจึงใคร่ที่จะเรียนเพื่อเป็นการสงวนเวลาของสภาฯ นี้ว่า ท่านสมาชิกน่าจะพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอเข้ามาไม่ใช่เป็นพระราชบัญญัติซึ่งได้เกิดขึ้นใหม่ เป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งได้ออกแทนพระราช

บัญญัติเดิมที่มีอยู่แล้ว คือ พระราชบัญญัติการแพทยปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ๒๕๗๒ และ ๒๕๗๗ ตามลำดับมากเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วท่านสมาชิกควรจะได้พิจารณาใคร่ครวญว่าร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้มีกิจการสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบทบัญญัติข้อหนึ่งข้อใดเป็นไปในทางที่ทำให้ฐานะแห่งมาตร ฐาน การ ประกอบ โรค ศิลป เสอว่ากฎหมายเก่ามีอยู่แล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านสมาชิกก็อาจจะอภิปรายไปในกรณีที่ไมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ และถ้าท่านสมาชิกจะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาใหม่นี้ได้มีบทบัญญัติเป็นไปในทางที่ดีกว่าเก่าหรือควรจะได้พิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น และจะเสนออย่างไรท่านสมาชิกก็มีโอกาสที่จะขอแปรญัตติได้ในชั้นกรรมาธิการ เพราะเหตุว่าที่รัฐบตเสนอนั้น ได้วางไว้กว้าง ๆ ในการที่ท่านสมาชิกจะอภิปรายไปทำนองว่าพระราชบัญญัตินี้ควรจะได้แก้ไขซึ่งชนด้วยวิธีอย่างไรนั้น เรื่องเช่นนี้เป็นปัญหาของการแปรญัตติว่าร่างพระราชบัญญัติได้พิจารณาแล้ว ในการประชุมครั้งก่อนมาครั้งหนึ่งแล้ว เป็นการที่ได้โต้เถียงกัน

มากมาย สภาฯ นี้ก็ได้มีแนวทางไปว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้คือขอแต่เพียงว่าอย่าให้แปรญัตติในเวลาเร่งด่วนคือ ในเวลาเพียงวัน ๒ วันเท่านั้น และเนื่องจากความเข้าใจผิดกันโดยเกรงว่าสมาชิกจะแปรญัตติไม่ทันจึงได้เลื่อนมาในสมัยประชุมนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอว่า ถ้าท่านสมาชิกมีความคิดความเห็นอย่างไรอันเป็นปัญหาการแปรญัตติหรือพระราชบัญญัตินี้ไม่ควรประกาศใช้ ก็อภิปรายไปในทางที่ไม่รับหลักการ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ปัญหาที่จะเสนอเข้าเป็นการสงวนเวลาอันมีค่าของสภาฯ ไว้ได้ด้วย

นายเลียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรีราชธานี กล่าววาอันที่จริงครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ เราได้พูดถึงร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าพูดในแง่ที่ดีก็มีอยู่มาก ในแง่ที่จะเกอการเคือคร้อนก็มีวา และถ้าแม้ว่าจะโต้เถียงกันเพียงไรบางทีก็คงจะต้องรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้อยู่ที่ ในเรื่องปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ควรจะพูดกันในชั้นกรรมาธิการได้ ข้าพเจ้าขอสงวนเวลาอันมีค่าจึงขอเสนอให้ลงมติ

นายทองอยู่ พุดพัฒน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดชลบุรี : กล่าวว่า เรื่อง
นี้เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับอาชีพของ
แพทย์แผนโบราณ ถ้าหากว่าจะลงมติ
ไปโดยเร็วเช่นนี้ข้าพเจ้าเกรงว่าจะไม่ทำ
ความยุติธรรมให้แก่แพทย์เหล่านั้น
เพราะกระทบกระเทือนอยู่มาก ด้วยเหตุ
ฉะนั้นหตสข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ ควรจะ
เห็นใจพวกคนเก่าของเรามาก จึงขอ
เสนอให้เบี่ยงคอกิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นคอกิปรายต่อไปใน
เรื่องนี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า เป็น
อันลงมติ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพจนานุกรม
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๕ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า ผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า เป็น
อันว่าสภาฯ นี้ได้รับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขพจนานุกรมไป ส่ง
กรมวิชาการสามัญหรือวิสามัญ

ขุนชำนาญภามา ผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา : กล่าวว่า พระราช
บัญญัตินี้เป็นเรื่องสำคัญ เกี่ยวกับการ
อาชีพ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็น
กรมวิชาการวิสามัญ ขอเสนอว่าควร
จะตั้งกรมวิชาการวิสามัญ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า เมื่อ
มีผู้เสนอให้ตั้งกรมวิชาการวิสามัญและมี
ผู้รับรองแล้ว ถ้าผู้ใดไม่คัดค้าน ข้าพเจ้า
จะถือว่าที่ประชุมเห็นอนุมัติให้ตั้งกรม
วิชาการวิสามัญ มีจำนวนกี่คน

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุพรรณบุรี : กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
เสนอ ๗ คน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า มีผู้
เสนอให้มีจำนวน ๗ คน ผู้ใดจะเห็น
อย่างไร เมื่อไม่มีผู้เห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
จะถือว่าสภาฯ อนุมัติให้มีจำนวน ๗ คน

ขอให้เสนอชื่อ

น.ต. หลวงช้างนางสาวสวัสดิ
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย: กล่าวไว้ รัฐบาลขอเสนอ ๓ คน
คือ พระยาบริรักษ์เวรการ พระยาอรธ-
การวินิพนธ์ หลวงเฉลิมคำภิระเวช

ก. ยูเกียง ทองลงยา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี: กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอแพทย์แผนโบราณ
คนหนึ่ง คือ นายสวัสดิ์ ยูะเวส

นายมงคล รัตนจักร นายเลียง
ไชยกาล รับผิดชอบ

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงนรินทร์ประ-
สาศทวเรช

ก. ยูเกียง ทองลงยา รับผิดชอบ
ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุโขทัย: กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
เสนอ พระไพศาลเวชกรรม

มีสมาชิกรับรอง
นายทองอยู่ พุดพัฒนา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดขอนแก่น: กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอเสนอ นายกิมทะ นีรัตนพานิช

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ครบ
๗ คนแล้ว เลขานุการอ่านชื่อ

เลขานุการสภาฯ: กล่าวว่า
รายนามกรรมการมี ๑ พระยาบริรักษ์
เวรการ ๒ พระยาอรธการวินิพนธ์ ๓
หลวงเฉลิมคำภิระเวช ๔ หลวงนรินทร์
ประสาศทวเรช ๕ นายสวัสดิ์ ยูะเวส
๖ พระไพศาลเวชกรรม ๗ นายกิมทะ
นีรัตนพานิช

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า แปร
ญัตติภายในกี่วัน

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุโขทัย: กล่าวว่า ขอเสนอ
๑๕ วัน

มีสมาชิกรับรอง
ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา: กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
เสนอให้เป็น ๗ วัน

มีสมาชิกรับรอง
ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
เห็นว่าแปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอให้
ไปรคกมือขึ้น

มีสมาชิกรับรอง
ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
เห็นควรให้แปรญัตติภายใน ๑๕ วัน
ไปรคกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย
 ประธานสภาฯกล่าวว่า เป็นอัน
 ว่างให้แปรญัตติกายใน ๗ วัน วาระต่อไป
 ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
 พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งรัฐบาลได้ยื่นมา
 ทางสภาผู้แทนราษฎรตามข้อบังคับ
 นั้นแล้ว โดยมีหลักการว่า "ขอตั้ง
 งบประมาณประจำปี พุทธศักราช
 ๒๕๔๐ รายจ่ายประจำปีไม่เกิน ๑๐๓,
 ๔๘๑,๖๘๘ บาท รายได้ ๑๐๔,
 ๘๕๑,๑๔๔ บาท กับรายจ่ายพิเศษ
 จ่ายจากเงินคงคลังไม่เกิน ๑๕,๕๑๑,
 ๖๘๘ บาท" เหตุผลแห่งการเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติก็เพื่อให้สภาฯ นี้
 ได้ดำเนินการปรึกษาและอนุมัติต่อไป
 ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา
 ๓๗ ก่อนจะดำเนินการปรึกษา ข้าราชการ
 ขอโอกาสแสดงข้อความบางประการ
 นอกจากคำชี้แจงที่จัดส่งมาแล้วกับร่าง
 พระราชบัญญัติเพื่อแสดงภาวะการเงิน
 ประกอบการพิจารณาของสภาฯ นี้
 ข้าราชการจะพยายามแสดงเฉพาะข้อเท็จ
 จริงเพื่อท่าน ได้ใช้ดุลพินิจลง ความ
 เห็นเอง และแสดงถึงผลแห่งงบประมาณ
 ปีก่อนที่ข้าพเจ้ามีหน้าที่ต้องรักษาคำ
 ความที่จะกล่าวต่อไปนั้นเกี่ยวกับตัว

เลขโดยมาก บางที่จะทำให้เข้าใจยาก
 บางก็ได้ เองงบประมาณแผ่นดินเกี่ยวกับ
 ตัวเลขและเป็นสิ่งสำคัญ จึงหวังว่า
 ท่านสมาชิกผู้มีความรู้ทั้งหลายจะพอ
 ใจฟัง การตั้งงบประมาณประจำปีนั้น
 รัฐบาลได้กำหนดรายจ่ายประจำปีภายใน
 จำนวนเงินรายได้ประจำปีเช่นปีก่อน ๆ
 ด้วยเหตุที่ว่านี้สมควรพิจารณาฐานะ
 การค้าหรือฐานะเศรษฐกิจและฐานะ
 การเงินในขณะนั้นว่าเป็นอย่างไร และ
 คณะกรรมการดังกล่าวในปีหน้าฐานะ
 จะเป็นอย่างไร และฐานะการค้าเท่าที่
 มีสถิติพิจารณาได้นั้นก็ขึ้นอยู่กับราคา
 สินค้าขาเข้าและออกราคาสินค้าขาออก
 ราคาสินค้าขาเข้าในปี ๒๕๓๗ เป็น
 จำนวน ๑๐๑๗ ล้านบาท ในปี ๒๕๓๘
 เป็นจำนวน ๑๐๘๗ ล้านบาท สูงขึ้น
 ๗ ล้านบาทในปี ๒๕๓๙ เพียง ๘ เดือน
 ก็เท่ากับได้รวบรวมตัวเลขแล้วเป็น
 จำนวน ๗๐.๕ ล้านบาท ประมาณทั้ง
 ปี ๑๐๖ ล้านบาท ในปี ๒๕๓๙ มี
 ราคา ๑๕๘.๒ ล้านบาท ค่ากว่าปีก่อน
 ๑๔.๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๓๙ เพียง
 ๘ เดือน ๑๑๕.๕ ล้านบาท ประมาณ
 ทั้งปี ๑๒๘ ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน
 ราว ๒๐ ล้านบาท ตามตัวเลขที่แสดงมา

ข้างกันนี้เป็นอันแน่เห็นได้ว่าฐานะการ
 ค่าในปี ๒๔๗๔ น้อยกว่าปี ๒๔๗๒ และ
 สินค้าขาออกจะสูงกว่าสินค้าขาเข้าเป็น
 ราคาประมาณ ๗๐ ล้านบาท ในปี ๒๔๗๒
 สูงกว่ากันเพียง ๕๐ ล้าน ในปี ๒๔๗๗
 สินค้าขาเข้าที่มีราคามากคือ อาหาร
 ๑๔ ล้านบาท วัตถุดิบ ๑๗.๗ ล้านบาท
 สินค้าฝ้าย ๑๗.๑ ล้านบาท บุหรี่ยาสูบ
 ๔.๖ ล้านบาท เครื่องเหล็ก ๗ ล้านบาท
 กระสอบป่าน ๖.๕ ล้านบาท สินค้า
 ขาออกมีข้าวเป็นสินค้าสำคัญและได้ส่ง
 ไปเป็นจำนวนมากในประวัติศาสตร์ที่ส่ง
 ข้าวไปจำหน่ายในต่างประเทศ कुลแห่ง
 การค้าในปี ๒๔๗๗ จึงเป็นว่าสินค้าออก
 สูงกว่าสินค้าขาเข้า ๗๐ ล้านบาทเศษ
 และโดยเหตุที่การทำงานได้ผลดีมีข้าวส่ง
 ไปเป็นจำนวนมาก ผลแห่งการค้าที่
 นั้นจะใคร่รู้สึกกันทั่ว ๆ ไปทั้งประเทศ
 การเก็บภาษีอากรในปีนั้นนับว่าได้ผลดี
 ในปี ๒๔๗๗ สินค้าขาเข้าที่มีราคามาก
 คือ อาหาร ๑๔.๗ ล้านบาท สูงกว่า
 ปีก่อน ๑.๑ ล้านบาท วัตถุดิบ ๑๔.๕
 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน ๑.๒ ล้านบาท
 น้ำมันถ่าน ๕ ล้านบาท สูงขึ้น ๕ ล้านบาท
 กระสอบป่าน ๕.๒ ล้านบาท ลดลง
 ๑.๒ ล้านบาท เครื่องเหล็ก ๑๐ ล้านบาท

สูงขึ้น ๑.๗ ล้านบาท สินค้าฝ้าย
 ๑๗.๘ ล้านบาท สูงขึ้น ๑.๗ ล้านบาท
 บุหรี่ยาสูบ ๔.๗ ล้านบาท สูงขึ้น
 ๐.๑ ล้านบาท ส่วนสินค้าขาออก
 มีข้าวที่ลดลงกว่าปีก่อนใน ราคา
 ๗.๖ ล้านบาทในจำนวน ๗.๗ ล้านบาท
 ยางสูงขึ้น ๓.๕ ล้านบาท ก็บุคคลลง
 ๓.๐ ล้านบาท ทั้งนี้จึงเห็นได้ว่าการค้า
 ในปี ๒๔๗๗ ค่อยกว่าปี ๒๔๗๗
 พ.ศ. ๒๔๗๕ นี้ยังไม่สิ้นปี แต่ประมาณ
 ว่าในบรรดาสินค้าขาเข้า ราคาสินค้า
 อาหารคงจะลดลง แต่วัตถุดิบจะเพิ่มขึ้น
 สินค้าฝ้ายคงจะสูงขึ้น ยาสูบบุหรี่จะ
 ลดลงเพราะจะมีบุหรี่มวนในประเทศ
 มากขึ้น ส่วนสินค้าขาออกนั้น ข้าวคง
 จะส่งไปจำหน่ายเป็นจำนวนเท่า ๆ
 กับปีก่อน แต่ราคาคงจะสูงกว่าจะมี
 ราคาสูงกว่าราว ๔ ล้านบาท ก็บุคคลสูง
 ขึ้นราว ๖ ล้านบาท สินค้าเบ็ดเตล็ดราว
 ๘ ล้านบาท कुลแห่งการค้าจึงเป็น
 สินค้าขาออกมีราคาสูงกว่าสินค้าขาเข้า
 ราว ๗๐ ล้านบาท ถ้าหากการทำนา
 ในปี ๒๔๗๗ ได้ผลดีแล้ว การค้าก็จะ
 ดีกว่านี้มากแต่อย่างไรก็ ผลของการ
 คำนับยอมไม่เห็นหนันที่ เมื่อสินค้าขาออก
 มากกว่าสินค้าขาเข้าเช่นนี้ ในตอนกัน

ปี ๒๔๘๐ การปลูกก็จะเจริญขึ้นบ้าง และจะเป็นเหตุให้สินค้าทุกชนิดทั้งที่ ประดิษฐ์ขึ้นและสินค้าดิบมีราคาอยู่ใน ระดับสูงกว่าปี ๒๔๗๕ นี้ แต่การค้า กอนกลางมีขึ้นคงจะไม่ดีเท่าก่อนหน้านี สำหรับปี ๒๔๘๐ ซึ่งเป็นปีแห่ง งบประมาณที่สุภา ๆ จะพิจารณาอัน ประมาณว่าการค้าคงจะเท่า ๆ หรือ อย่างดีก็ไม่ต้องกว่าปี ๒๔๗๕ ทั้งนี้เนื่อง ด้วยการทำงานในปี ๒๔๗๕ ได้ผลน้อย กว่าปีก่อน เนื่องที่ทำงานในปี ๒๔๗๕ มีประมาณ ๒๑ ล้านไร่ เสียหายราว ร้อยละ ๑๒ ได้ผลเป็นข้าวส่งออกไป ด้ยต่างประเทศราว ๒๕.๕ ล้านหาบ แต่ ในปี ๒๔๗๕ นี้เมื่อเพาะปลูกลดลง ด้งมี ๑๕.๕ ล้านไร่ และมีเสียหาย ราว ๒๓% ด้งจะมีข้าวส่งไปจำหน่าย ในต่างประเทศราว ๒๐ ถึง ๒๒ ล้านหาบ ก็ลดลงราว ๒๓% นับว่าเป็นจำนวน น้อยที่สุดในระยะ ๕ ปีที่แล้วมา แต่ โดยเหตุที่ในประเทศอันที่ทำงานได้ผล น้อยผิดปกติเช่นเดียวกันประเทศสยาม จึงหวังว่าราคาข้าวคงจะขึ้น ราคาข้าว ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศนั้นปรากฏว่า ใน พ.ศ. ๒๔๗๔ ก็คิดตัวหาบละ ๓.๔๕ บาท ปี ๒๔๗๕ ๓.๓๘ บาท

ปี ๒๔๗๖ ๒.๕๕ บาท ปี ๒๔๗๗ ๒.๕๓ บาท อันเป็นราคา ๑๐ ปี^๓ ในปี ๒๔๗๘ ๓.๖๓ บาท ในปี ๒๔๗๙ ด้ว ๓.๖๕ บาท และในขณะปลายปี^๓ ปรากฏว่าราคาข้าวสูงขึ้น เป็นลำดับ ตลอดมา ก็ราคาข้าวชนิดพิเศษในต้น ปี ๒๔๗๘ หาบละ ๔.๘๐ บาท เวลานี้ หาบละ ๕.๗๕ บาท สูงขึ้นราว ๒๐% ส่วนการซื้อขายในกรุงเทพฯ ราคาข้าว นาสวนชนิดที่ ๑ เมื่อค้นปีเกี่ยวและ ๔๕ บาท ขณะราคาเกี่ยวและ ๕๐ บาท สูงขึ้นราว ๑๕% เมื่อพ้นกระชังไปแล้ว ราคาข้าวสูงขึ้นอีก จึงเป็นอันแลเห็น ด้ว่าผู้ถือกำเนิดเขาจะขายข้าวได้ราคา ด้ขึ้น ฐานะในการเงินของเขาก็ย่อม จะดีขึ้น แต่เมื่อปริมาณข้าวมีน้อย ใน ยอดความแห่งราคาที่จะได้รับสูงขึ้นนั้น หาเพียงพอชดเชยจำนวนเงินที่ลดลง จากปีก่อนไม่ ราคาข้าวที่ส่งไปจำหน่าย ในต่างประเทศก็ก็เป็นส่วนน้อยของ สินค้าออกทั้งสิ้นประมาณ ๖๐% ฉะนั้น เมื่อปริมาณข้าวทำได้น้อยเช่นนี้จึงเป็น ข้อที่น่าวิตกอยู่ แต่ในขณะนี้มีสินค้า อื่นที่มีปริมาณและราคาสูงพอจะชวยพยุง ด้ลแห่งการค้าให้เป็นประโยชน์แก่ ประเทศสยามได้บ้าง ก็บุก ดินที่สำคัญ

อีกอย่างหนึ่งในขณะนั้นก็คือแร่บุก ใน ปี ๒๕๗๗ ราคาที่ส่งออกไป ๒๖.๓ ล้าน บาท คิดเป็นส่วนร้อยละของสินค้าออกทั้งหมดตก ๑๕.๕ ปี ๒๕๗๘ ราคา ๒๓.๓ ล้านบาท ค่ารวมเป็นส่วนร้อยละได้ ๑๕% ในปี ๒๕๗๙ คงจะเพิ่มขึ้นสูงกว่าปี ๒๕๗๘ เพราะประเทศสยามคงเป็นภาคในการควบคุมบุกต่อไป และได้รับโควตาเพิ่มขึ้นกว่าเคมเกือบเท่าตัว และราคาบุกในตลาดสิงคโปร์ปรากฏว่าทรงอยู่ในเรือน ๑๑๐ เที่ยวยุเครกต์หรือเท่ากับบาทละ ๑๔๑ บาท ซึ่งสูงกว่าปีก่อน เมื่อราคาบุกค้างอยู่ในอีกครานแล้ว ในจังหวัดที่มีการบุกหาแร่บุกก็ย่อมจะอยู่ในฐานะที่ไม่ฝืดเคือง การค้าก็เจริญผิดกับท้องที่อื่น ซึ่งอาศัยการทำานเป็นส่วนมากพิจารณาตามเหตุการณ์ในยุโรปและอเมริกาและโดยที่ทราบกันอยู่ว่านานาประเทศกำลังสะสมกำลังรบกันอย่างใหญ่หลวง เครื่องอาวุธทั้งหลายย่อมต้องการแร่บุกเป็นวัตถุดิบในการประกอบเครื่องใช้เหล่านี้ทั้งสิ้น ความต้องการแร่บุกก็ย่อมมีมาก จึงหวังว่าราคาคงจะไม่ตกต่ำกว่าระดับในเวลานี้ ยางพาราเป็นสินค้าสำคัญอีกอย่างหนึ่งในปี ๒๕๗๖ ส่งออกไป

เป็นราคา ๒๓ ล้านบาท ค่ารวมเป็นส่วนร้อยละของราคาสินค้าออกทั้งสิ้นได้ ๑.๗% ในปี ๒๕๗๗ ราคาเขียบสูงขึ้นเป็น ๕.๓ ล้านบาท เท่ากับ ๕.๕% ในปี ๒๕๗๘ ราคา ๑๓.๒ ล้านบาท เท่ากับ ๘.๕% ในปี ๒๕๗๙ เพียง ๘ เดือน ราคา ๑๑.๗ ล้านบาท เท่ากับ ๑๐% ค่ารวมทั้งปีคงสูงกว่าปี ๒๕๗๘ และคงจะเป็นราคาไม่ต่ำกว่า ๑๖ ล้านบาท ส่วนราคานั้นได้เริ่มสูงขึ้นเป็นลำดับมาคือในต้นปี ๒๕๗๘ ราคาในตลาดสิงคโปร์ราวอย่างต่ำบาทละ ๒๖.๐๐ บาท อย่างสูงบาทละ ๓๓.๐๐ บาท ในต้นปี ๒๕๗๙ ราคาอย่างต่ำราวบาทละ ๔๕.๐๐ บาท อย่างสูงบาทละ ๕๕.๐๐ บาท คือสูงขึ้นราว ๓๓ เศษหนึ่งส่วนสามเปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ราคาอย่างสูงราวบาทละ ๖๐ บาท สูงกว่าเมื่อต้นปีราว ๓๓ เศษหนึ่งส่วนสามเปอร์เซ็นต์เฉพาะในเขตที่ปลูกและรับยางพาราแล้ว การที่ราคาสูงขึ้นเช่นนี้ย่อมเป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่ง และสำหรับราคาภายนอกจะไม่คงอยู่ในระดับนี้ แต่คงเป็นที่หวังได้ว่าราคานั้นแม้จะตกก็ไม่มากนัก เพราะความต้องการยางพาราในขณะนี้ยังมีมาก

และมีสัญญาระหว่างประเทศควบคุม การทำางอาหารและประเทศสยามก็ เป็นภาคีด้วยประเทศหนึ่ง ของ สิ้นค้า ขวออกที่นำสนใจอีกอย่างหนึ่งก็คือ ทองแท่งและทองรูปพรรณในระหว่างที่ การเศรษฐกิจตกต่ำนั้น ได้มีทองส่ง ออกไปนอกประเทศเป็นจำนวนมาก ก็ในปี ๒๔๗๔ เป็นราคา ๖ ล้านบาท ปี ๒๔๗๕ ราคา ๒๒.๕ ล้านบาท ปี ๒๔๗๖ ราคา ๑๙.๑ ล้านบาท ปี ๒๔๗๗ ราคา ๑.๑ ล้านบาท ปี ๒๔๗๘ ราคา ๖.๘ ล้านบาท ปี ๒๔๗๙ เพียง ๗ เดือนราคา ๓,๓๐๐.๕๒๑ บาทรวม ๖ ปี ๖๓.๘ ล้านบาท การที่มีทองส่งออกไป ทางประเทศได้มากเช่นนี้ย่อมเป็นทาง แสดงว่าเงินที่ได้เก็บออกไว้นั้นได้ถูก นำออกมาใช้ในโอกาสที่ขาดแคลนเป็น จำนวนมากแต่ก็เป็นที่น่ายินคืออยู่ว่า จำนวนที่ส่งออกไปจำหน่ายในต่าง ประเทศตามจำนวนที่เรียนมาเมื่อได้ ลดลงมาเป็นลำดับและ ในบั้นนี้กลับ มีทองส่งประปรายเข้ามาบ้าง แม้ว่าจะ ไม่เป็นจำนวนมาก แต่ก็เป็นทางแสดง ให้ให้เห็นว่าฐานะในการเศรษฐกิจได้ เริ่มฟื้นกลับตัวแล้ว เงินตรา ในก

เงินตรานักควรเป็นที่น่ายินคว่าตั้งแต่ ได้ผูกข้อตราปรัวรรคเงินบาทกับสเตอร์ ลิงแล้ว ประเทศสยามสามารถรักษาระดับ ไว้ได้คงที่ตลอดมา ส่วนบรรดาประเทศ ที่ใช้มาตราทองคำนั้นต้องออกจากมาตรา ทองคำหรือลดราคาเงินกันทุกประเทศ และบางประเทศก็รักษาค่าตราทองคำไว้ แต่เพียงในนามเท่านั้น ประเทศเหล่านี้ มีกฎข้อบังคับจำกัดการแลกเปลี่ยนเงิน ฟันเมืองกับเงินตราต่างประเทศ ควบคุม การส่งสินค้าและอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งเป็น การกระทบกระเทือนแก่การค้าของ ประเทศส่วนประเทศสยามไม่มีเหตุอย่าง ใดกล่าวนี้ไม่ จำนวนธนบัตรออกใน ันปี ๒๔๗๘ เป็นจำนวน ๑๓๓,๕๓๒, ๔๕๘ บาท มีทุนสำรองเป็นหลักทรัพย์ สเตอร์ลิงและสเตอร์ลิง ๘๒.๕๑% ถ้า คิครวมเหรียญบาทตามราคาตลาดของ เนื้อโลหะเงินจะเป็น ๑๐๒.๒๗% ใน ันปี ๒๔๗๙ ธนบัตรออกไว้ ๑๓๑, ๓๗๒,๔๕๘ บาท มีทุนสำรองเป็นหลัก ทรัพย์สเตอร์ลิงและสเตอร์ลิง ๘๓.๕๓% ถ้าคิครวมเหรียญบาทตามราคาเนื้อโลหะ จะเป็น ๙๖.๕๕% ในันเดือนนี้ ธนบัตรออกใช้เป็นจำนวน ๑๔๑,๒๗๒, ๔๕๘ บาท มีทุนสำรองเป็นหลักทรัพย์

สเตอร์ลิง ๘๓.๗๕% ถ้ารวมราคาตลาด
ของเนื้อโลหะเงินบาทมี ๕๗.๑๓% โดย
เหตุที่ทุนสำรองนี้เป็นทุนสำหรับรักษา
อัตราปรัวรรคเงินตราให้คงที่หรือให้มี
เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด เพื่อการค้า
ระหว่างประเทศได้เป็นไปโดยราบรื่น
เท่าที่จะพึงเป็นได้ จึงจำเป็นต้อง
รักษาเงินตราไว้ให้มั่นคง จึงอยู่
ได้มีข่าวลือว่ารัฐบาลจะลดราคา
เงินตราให้ต่ำกว่าที่เป็นอยู่ในเวลา
นี้อีก ชาวสก็อตนิยมเป็นของธรรมดา
ไม่ว่าในสมัยใด ๆ ในประเทศใด พอคำ
บางคนได้ทำการแลกเปลี่ยนลงหน้าแก๊ง
ไว้ก็มี การเปลี่ยนนั้นจะได้ผลเพียงชั่ว
คราว แล้วก็กลับเข้าสู่ระดับเดิมพร้อม
ด้วยปัญหายุ่งยากหลายประการ เช่น
ประเทศฝรั่งเศสในขณะนี้เป็นต้น แต่
ฐานะการค้าของประเทศสยามไม่บังคับให้
จำเป็นต้องเปลี่ยนอย่างใดและอัตราปรัวรรค
ก็เป็นอัตราที่ชอบด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ
แล้ว ข้าพเจ้า ไม่แต่เห็นว่าจะต้อง
เปลี่ยนอย่างไร การซื้อขายปอนด์ การ
ค่านันมีส่วนสัมพันธ์กับการซื้อขาย
ปอนด์สเตอร์ลิง มีธนาคารและเอกชน
ต่าง ๆ มากที่คอยจับตาดู ในปีใดที่การค้า
ก็ที่ยอมมีสเตอร์ลิงมาขายเป็นจำนวนมาก

จะแสดงให้เห็นได้จากตัวเลขต่อไปนี้ ๒๕๗๖
๒,๕๕๒,๐๐๐ ปอนด์ในปี ๒๕๗๗ ๕๐,
๕๓๓,๐๐๐ ในปี ๒๕๗๘ ๖๖๑,๐๐๐
ปอนด์ในปี ๒๕๗๙ เพียง ๒๐ เดือน
๒,๓๕๕,๐๐๐ ปอนด์ จำนวนธนบัตร
ออกใช้จึงเพิ่มจำนวนขึ้นจากต้นปี ๑๐
ล้านบาทหรือ ๗%เศษ ปอนด์สเตอร์ลิง
ที่ซื้อไว้โดยผู้ซื้อไปในเดือนมีการจ่าย
เงินราชการในต่างประเทศ เช่นค่าใช้
จ่ายสถานทูตออกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ
เป็นต้น และเพื่อขายกับธนาคารต่อไป
ในบางโอกาส และถ้าไม่มีปอนด์ที่ซื้อ
ไว้แล้วก็จะต้องใช้ทุนสำรองจ่าย โดยที่
ธนาคารหรือเอกชนมีสิทธิจะนำธนบัตร
มาคืนขอแลกปอนด์สเตอร์ลิงได้ ทุน
สำรองเงินตรามีหน้าที่คล้ายกับธนาคาร
กลาง จึงจำเป็นต้องรักษาไว้ด้วยความ
มั่นคงอย่างเงินคงคลัง ความมั่นคง
ในทางการเงินของประเทศก็อย่างหนึ่ง
ก็คือเงินคงคลัง ตามประกาศครั้งสุดท้าย
ประจำเดือน ธันวาคมนี้ เป็นเงิน ๖๕,
๑๐๓,๕๕๕ บาท เทียบกับยอดเมื่อ
ต้นปี ๕๕,๗๕๐,๗๗๒ บาท สูงขึ้นราว
๘.๓ ล้านบาท จำนวนเงินที่สูงขึ้นนั้น
เป็นด้วยรายได้เก็บได้สูงกว่าประมาณไว้
และรายจ่ายตอนต้นปี ไม่มากเท่าก่อน

ปลายปี และการที่มีเงินคงคลังเป็นจำนวน
เท่านี้ทำให้เกิดความสนใจเป็นอันมาก
ประเทศสยามเป็นประเทศลัทธิรวม ผล
ของการลัทธิรวมย่อมต้องแล้วแต่กินฟ้า
อากาศ ซึ่งไม่อยู่ในความควบคุมหรือ
บังคับใดๆ ในปีไหนนายบริบูรณ์ก็นับว่า
ปีนั้นไม่ขาดแคลน ถ้าปีไหนหน้าผัดปกติ
เช่นปีนี้เป็นต้น ก็ย่อมเป็นที่น่าวิตกและ
โดยเหตุที่โลกทรัพย์ของประเทศสยาม
ไม่มากมายเช่นประเทศอื่นในยามวิกาล
ต่างๆ จะไปหยิบยืมเงินจากประเทศไหน
ก็ต้องรับภาระผูกพันอย่างหนัก ในเมื่อ
เขาให้ยืม ก็ก็เป็นมาแล้วในปี ๒๔๖๕
และ ๒๔๖๗ ซึ่งรัฐบาลเพิ่งจะปลดหนี้
แบ่งเบาภาระนั้นลง เมื่อมีเงินคงคลัง
อยู่ย่อมจะหยิบยืมด้วยใจง่ายใ้ในยามขาด
แคลนและเพื่อใช้จ่ายในทางจะให้บังเกิด
โลกทรัพย์ในประเทศออกไปโดยไม่ต้อง
กู้เงินต่างประเทศ หนี้สินของประเทศ
ความร้อคือคือเกียรติของประเทศซึ่งแล
เห็นได้ชัดแจ่มอีกอย่างหนึ่งก็คือราคาพันธบัตร
สยามในตลาดกรุงลอนดอนครั้งสุดท้ายที่
ได้รับชำนันคือพันธบัตรปีค.ศ. ๑๙๐๕
เมื่อวันที่ ๗ เดือนก่อน ราคา ๑๐๓
พันธบัตรปีค.ศ. ๑๙๐๖ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม
นี้ราคา ๑๐๒ ๑/๔ ทั้งสองรายนี้ถือว่า

หอกเบียร์ยลละ ๔ ๑/๒ พันชั้กตร ๔%
ปี ค.ศ. ๑๙๓๖ คือรายที่แปลงอัตรา
ดอกเบี้ยจาก ๖% เป็น ๔% เมื่อเดือน
มกราคม ๒๔๗๔ ราคา ๑๐๒ ๓/๔
ราคาที่เรียนนี้สูงกว่ากันเงินคุ้มทุกราย
และการซื้อขายก็น้อย หาซื้อขาย ผู้ที่มี
ไว้ไม่ใคร่จะอยากขาย ในเวลาเดียวกันนั้น
พันธบัตรของรัฐบาลประเทศเอกราชอื่น
นอกจากพันธบัตรของรัฐบาลในยุโรปซึ่ง
อยู่ไกลต้องถูก ๒ ประเทศแล้วไม่มีพันธบัตร
ของรัฐบาล ประเทศเอกราชอื่นใด หรือ
พันธบัตรที่รัฐบาลอังกฤษไม่ขึ้นประกัน
ซื้อขายกันในราคาสูงเช่นพันธบัตรสยาม
ทั้งนี้ก็ด้วยฐานะการเงินของประเทศสยาม
มั่นคง ได้ใช้หน้ากามกำหนดเวลาเสมอ
ไม่ผิดสัญญา และมีทุนสำรองสำหรับใช้
หนี้ซึ่งในเวลานั้นมีอยู่เป็นจำนวน ๒๕.๖๓๕.
๗๐๖ บาทเพื่อใช้หนี้ ๕ รายซึ่งมีต้นเงินคง
คลังอยู่ ๑๙.๒๖๐.๕๕๓ บาท สรุปฐานะ
การค้าข้าพเจ้าได้พยายามแสดงข้อความ
มายี่ชวาทก็เพื่อแสดงให้เห็นฐานะของ
ประเทศในขณะนั้นว่าเป็นอย่างไร เพื่อนำ
มาเป็นแนวทางประกอบการศึกษา
อนึ่งก็คงจะบรรณาตรางพระราชบัญญัติ
ที่เสนอนั้น ฐานะของประเทศพอจะสรุป
ความลงได้ว่าในทางการเศรษฐกิจนั้น

ในปีหน้าไม่สู้จะตกใต้งไรจนเหมือนในปี
นี้เนื่องจากทำนาได้ขีว่นน้อยกว่าปีก่อนๆ
แต่ก็มีแร่คืบบุกและยางเจริญกึ่งที่จะช่วย
อุตสาหกรรมค่าที่เสื่อมลงเนื่องจากข้าวมี
ปริมาณน้อยได้บ้าง หลังจบประมาณการ
ทั้งงบประมาณนี้รัฐบาลได้กำหนดถวาย
จ่ายภายในงบประมาณรายได้การกำหนด
รายได้ด้วยเหตุผลเช่นไรเป็นราย ๆ
ไปปรากฏอยู่ในคำชี้แจงที่แนบกับร่าง
พระราชบัญญัติแล้วข้าพเจ้าจะขออนุญาต
แถลงผลของงบประมาณปี ๒๔๗๘ และ
ประมาณผลของงบประมาณปี ๒๔๗๙
เพื่อเป็นการเทียบเคียงการทั้งงบประมาณ
ประจำปี ๒๔๘๐ รายได้จริงในปี ๒๔๗๘
จ่ายจริง ๒๔๗๘ ได้ทั้งงบประมาณรายได้
ไว้ ๘๕,๘๖๑,๕๖๒ บาท เมื่อสิ้นปีเก็บเงิน
ได้เท่าที่รวบรวมตัวเลขเวลานั้นเป็นจำนวน
๕๔,๑๔๗,๔๕๑ บาท สูงกว่าที่ประมาณ
ไว้ราว ๘ ล้านบาท รายจ่ายประจำทั้ง
ประมาณไว้ ๘๕,๕๕๘,๕๓๘ บาท
ภายหลังได้งบประมาณเพิ่มเติม
อีก ๒,๗๔๘,๑๓๓ บาท รวมเป็นเงิน
๘๘,๖๑๗,๐๗๑ บาท จ่ายจริงเท่าที่ได้
ตัวเลขครั้งสุดท้าย ๘๔,๖๘๕,๐๐๘ บาท
ต่ำกว่างบประมาณ ๔,๑๑๒,๐๖๓ ผลของ

งานงบประมาณปี ๒๔๗๘ ก็ได้รายได้
สูงกว่ารายจ่ายประจำเป็นจำนวนมากคือ
ราว ๑๒ ล้านบาท ส่วนจ่ายลงทุนได้
ทั้งงบประมาณไว้ ๕,๑๗๑,๘๒๗ บาท
ส่วนจ่ายจริงนั้นเท่าที่รวบรวมตัวเลขได้
แล้วเป็นจำนวน ๔๑๕ บาท ถ้าจะพิจารณา
อีกแง่หนึ่งก็ถือว่าได้เป็นจำนวน ๕๔.๑
ล้านบาท รายจ่ายประจำ ๘ ล้านบาท
รายจ่ายลงทุน ๗ ล้านบาท รวม ๑๑.๖
ล้านบาท รายได้คงสูงกว่ารายจ่าย ๒๕
ล้านบาทนี้ว่างงบประมาณปีนั้นเข้าตุลยภาพ
อย่างงดงาม ในปี ๒๔๗๙ ได้ทั้ง
ประมาณรายได้ไว้ ๑๐๑,๐๔๒,๐๓๕
บาท จำนวนเงินที่เก็บได้ในระหว่าง
เมษายนถึงธันวาคม แสดงว่าจะสูงกว่า
ประมาณไว้ไม่ต่ำกว่า ๖ ล้านบาท คือจะ
เป็นจำนวนอย่างต่ำราว ๑๐๗.๒ ล้าน
บาท ส่วนรายจ่ายประจำได้ทั้งงบประ
มาณ ๑๐๑,๕๐๕,๕๐๕ บาท ประมาณ
ว่าจะจ่ายตลอดปีเป็นจำนวนราว ๙๕.๖
ล้านบาท ค่าว่างงบประมาณราว ๒ ล้าน
บาท ส่วนงบประมาณจ่ายพิเศษคือ
ลงทุนได้ทั้งไว้ ๑๓,๐๒๑,๖๕๑ บาท
ประมาณว่าจะจ่ายจริงเพียง ๑๒.๒ ล้าน
บาท ถ้าจะดูคามวิธีกาที่ได้เรียนมาแล้ว
ในเรื่องงบประมาณปี ๒๔๗๘ ก็ได้ผล

ว่ารายได้ ๑๐๗.๒ ล้านบาท รายจ่าย ๑๑.๘ ล้านบาท รายได้คงค้างกว่ารายจ่าย ๙.๖ ล้านบาทเงินจำนวนนี้เป็นจำนวนที่ จะต้องชักจากรายได้สูงกว่ารายจ่ายมี ก้อนๆ ที่ได้สะสมไว้คือเงินคงคลังมาจ่าย นั้นเอง บัดนี้ถึงงบประมาณปี ๒๔๙๑ ที่รัฐบาลเสนอขอให้สภาไปรคพิจารณา อนุมัติ การกำหนดคงงบประมาณราย ได้นั้น ได้พิจารณาถึงฐานะเศรษฐกิจและ การเงิน คง ได้เรียนแล้วข้างต้นประจวบ กับผลที่ได้จริงในระหว่าง ๒-๓ ปีที่ แล้วมา รายได้จริง ๒๔๗๗ ปรับตาม รูปงบประมาณปี ๒๔๗๙ นั้นจะเป็น จำนวน ๑๐๓,๒๓๗,๓๖๑ บาท รายได้ จริง ๒๔๗๘ จะเป็นจำนวน ๑๐๓, ๘๘๗,๔๔๑ บาท รายได้จริง ๒๔๗๙ เป็นจำนวน ๑๐๗.๒ ล้านบาท คิดถัว ๓ ปีจะเป็นจำนวน ๑๐๕.๘ ล้านบาท การคำนวณรายได้สำหรับปี ๒๔๘๐ นั้น ได้กำหนดเป็นรายๆ ไป ถ้าหากไม่มีการ เบ็ดเตล็ดแสดงในการเก็บอย่างไรแล้วก็คง จะเป็นจำนวนราว ๑๐๕ ถึง ๑๐๗ ล้าน บาท แต่การคงงบประมาณปี ๒๔๘๐ ทองคำ แนวนหนักเงิน ที่จะบันทึกเทศบาล ตามกฎหมายที่ออกเมื่อสมัยประชุมสามัญ คราวที่แล้วมา จึงได้คำนวณคงเป็นเงิน

๑๐๔,๘๘๑,๑๔๔ บาท นี้เป็นจำนวน โกล่เคียงกับที่ถัวในระหว่าง ๓ ปีที่แล้ว มา จึงหวังว่าท่าน สมาชิกผู้เกียรติจะ เห็นพ้องด้วย ในขอกเงินที่รัฐบาล ได้ กำหนดคงมานั้น เมื่อได้กำหนดยกอกราย ได้แล้ว รัฐบาลก็ได้พิจารณาถึงรายจ่าย ประจำภายในขอกเงินนั้น โดยวางลำดับ การพิจารณาดังนี้ ๑. การป้องกันประ- เทศ ๒. การบำรุงการศึกรวม ๓. การ บำรุงการเศรษฐกิจ ๔. การบำรุงการศึกษา ๕. รายจ่ายอื่นๆ รายจ่ายเป็นรายกระ- ทรวงทบวงกรมนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ ท่านไปรคพิจารณาแจ้งที่กำกับตัวเลขเหลา นั้น ถ้าหากว่ายังเป็นที่ยังสงสัยประการใด แล้ว ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในงาน ส่วนนั้นๆ ย่อมพร้อมที่จะชี้แจงให้ท่าน ทราบได้โดยแจ่มแจ้ง อนึ่งเงินค่าจ้าง เกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทยนั้นควรมีว่า ได้คงงบประมาณที่จะให้มีค่าารณสุข จังหวัดที่ยังขาดอีกด้วยการเทศบาลย่อม อยู่ในความสนใจของท่าน สมาชิกผู้ เกียรติทั้งหลายมาก ในนี้หน้าจะได้บันทึก รายได้ให้ตามพระราชบัญญัติขึ้นรายได้ บำรุงเทศบาล ๒๔๗๙ แต่หนึ่งถ้อย รัฐบาลก็มีนโยบายที่จะทำนุบำรุงประ-

เทศชาติหลายอย่างด้วยกัน จะปันเงินให้
 เต็มที่ยังไม่ได้ ประกอบด้วยเทศบาลก็ยัง
 ไม่พร้อมที่จะร่วมงานเกี่ยวกับกิจการของ
 ท้องถิ่น ไปจัดทำ และฝ่ายรัฐบาลก็
 เตรียมตัวที่จะมอบและโอนงานไปไม่ทัน
 เมื่อพฤติการณ์เป็นดังนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า
 ควร ปันเงินให้เทศบาลตามลำดับความ
 สามารถที่เทศบาลจะรับงาน ไปจัดทำ
 เมื่อได้มอบงานไปทำก็ก็ปันเงินให้เพื่อ
 เป็นรายจ่ายของงานนั้นไปก่อน เมื่อ
 เทศบาลพร้อม จะดำเนินงานต่อไปอีก
 ตามหน้าที่แล้ว จึงปันเงินรายใ้ให้อีก
 การงานจะได้ดำเนินติดต่อกัน โดยไม่
 คึกคักและไม่เสียสาธารณประโยชน์ด้วย
 รายจ่ายพิเศษ ๒๔๘๐ คือเงินลงทุนจ่าย
 จากเงินคงคลังนั้น ได้กำหนดตั้ง ๑๕.
 ๕๔๑.๖๘๘ บาทสูงกว่าปี ๒๔๗๕ รววม
 ๓ ล้านบาท การพิจารณาเงินจ่ายลงทุน
 นั้นถือว่าจะต้องได้ผลตอบแทนอย่างเดียวกับ
 ที่ได้เคยตั้งมาแล้วในปีก่อน ๆ ได้
 สอบสวนรายการเหล่านี้แล้วปรากฏว่ามี
 หลักฐานแสดงพอเชื่อได้แล้วว่าจะเกิด
 ผลประโยชน์ รัฐบาลไม่มีความปรารถนา
 ที่จะจ่ายเงินคงคลังเป็นรายจ่ายประจำ
 และบรรดา รายจ่ายพิเศษนี้ ได้พิจารณา

โดยดีถ้วนแล้วทุกราย และจำนวนเงิน
 ที่จะใช้จ่ายนักพยายามให้เป็นเงินใช้จ่าย
 ในประเทศสยามและอย่างมากที่สุดก็ควร
 กำหนดการจ่ายนั้นคาดคะเนไว้คงไม่เกิน
 วงเงินที่ทั้งไว้ในปีก่อน ๆ มาไม่เคยตั้งไว้
 สูงเท่าปี ๒๔๘๐ นี้ และเวลานี้กำลัง
 พิจารณารายการจ่ายลงทุนประเภทอื่นอยู่
 อีก ซึ่งหวัง จะ ได้ทำเสร็จเสนอ สภา
 พิจารณาในเร็ว ๆ วันนี เมื่อสรุปยอดเงิน
 รายจ่ายทั้งสองงบแล้วจะเป็น ๑๒๐.
 ๘๒๓.๓๕๓ บาท เทียบกับปี ๒๔๗๕
 ๑๑๔.๕๓๐.๗๕๖ บาท สูงถึงสูงขึ้น
 ๕.๘ ล้านบาทเศษ และสูงกว่า ๒๔๗๘
 ซึ่งตั้งรวม ๑๐๘.๑๓๕.๐๒๑ บาท
 เป็นเงิน ๑๒.๖ ล้านบาทตัวเลข
 ที่แสดงมานี้ เป็นองค์พยานว่า
 รัฐบาลได้พยายามบำรุงประเทศเพียงไร
 ส่วนตัวร่างพระราชบัญญัติขึ้นกงมีรูป
 เช่นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประ
 จำปีก่อน ๆ เว้นแต่ในมาตรา ๓ ตอนท้ายที่
 ได้มีข้อความว่าการโอนเงินในรายการเงิน
 จ่ายพิเศษนั้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระ-
 ทรวงการคลังมีอำนาจกระทำได้ การที่
 เสนอร่างเช่นนี้ก็เพราะการก่อสร้างนั้น
 จะทำตามกำหนดเวลาเสนอไปไม่ได้ และ
 มีเหตุที่จะทำให้งานช้าหรือเร็วกว่ากำหนด

อยู่หลายประการ อีกประการหนึ่งการ
 จ่ายเงินลงทุนนั้น ถ้าได้จ่ายตามกำลัง
 งานที่สามารถ จะทำได้แล้วย่อมเป็นการ
 ประหยัดและ จะได้ผลตอบแทนเร็วเข้า
 พฤติการณ์ ได้เกิดขึ้นหลายรายแล้ว ซึ่ง
 ถ้ามีอำนาจทำได้ทันที ก็จะได้รับผล
 รวดเร็วขึ้นรัฐบาลจึงเห็นเป็นการสมควร
 ที่สภา ฯ จะได้บัญญัติให้อำนาจไว้ทาง
 ร่างและหวังว่าสภา ฯ นี้คงเห็นชอบด้วย
 ด้วยเหตุผลและคำชี้แจงที่กล่าวมาแล้ว
 ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้สภา ฯ โปรด
 พิจารณาและรับหลักการแห่งร่างพระ
 ราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ๒๔๙๐
 นี้ด้วยดี

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทน
 ราษฎร จังหวัดนครราชสีมา : กล่าวว่
 ตามที่เราได้เคยพูดกันมาแล้วเรากล่าวว่า
 เมื่อถึงโอกาสพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติ
 งบประมาณประจำปี สภา ฯ นี้ต้อง
 ถือว่านั่นเป็น โอกาสสำคัญที่สุดที่จะได้
 สอบสวนนโยบายของรัฐ ที่ได้เคยแถลง
 ไว้แต่เดิม ๆ แล้วว่า รัฐบาลยังจะจำ
 ด้อยค่าที่ ท่านได้แถลงแก่เราไว้หรือไม่
 หาไม่ ข้าพเจ้าก็องเสียใจที่มีโอกาส
 เพียง ๓ วัน ทั่วจตุรารงบประมาณนี้ซึ่ง

เป็นเรื่องใหญ่โตมาก ซึ่งก็แล้วไปแล้ว
 ข้าพเจ้า ไม่พยายามเข้าสู่รายดา งบประมาณ
 มา ณ ข้าพเจ้าพยายามจะพูดถึงนโยบาย
 ทั่ว ๆ ไป เท่าที่เวลาจะอำนวยให้ เมื่อ
 เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๘๘ รัฐบาลนี้ได้
 แถลงนโยบายไว้ อย่างยึกยัก หลายข้อ
 หลายประการ ในโอกาสนั้น เราได้รู้กัน
 ว่ารัฐบาลยังจะ ได้จดจำคำแถลงไว้ได้ครบ
 ถ้วนและ ได้ทำตามคำของท่านอย่างไรหรือ
 ไม่ โดยที่เรารู้ว่าร่างพระราชบัญญัติงบ
 ปรมาณประจำปี เป็นเหมือนหนึ่งเส้น
 กำหนดทางเดินแห่งชีวิตของกันทั้ง ๑๓-
 ๑๔ ล้านในรอบ ๑๒ เดือนหรือมีหนึ่งปีก่อน
 ที่เราจะบอก ได้ว่าควร จะรับหลักการได้
 ก็ต่อเมื่อทางเดินที่มานั้น ไม่คลาดเคลื่อน
 จากทางที่รัฐบาล ได้บอกกล่าวกับเราไว้
 แต่เบื้องต้น ถ้าผิดจากนั้นก็เป็นการยาก
 ที่เราจะให้ความเห็นชอบด้วย ความสมัคร
 ใจ เมื่อมีกลายหน้าทางสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ทั้งหลายยังจะจำได้ว่า ขณะที่รัฐบาลได้
 เสนองบประมาณเข้าสู่สภา ฯ นั้นก็มีการ
 ปรับปรุงคณะรัฐมนตรีขึ้น ในโอกาส
 นั้นรัฐบาลก็เข้ามาใหม่ ๆ จึงยังไม่มี
 โอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นส่วน
 ตัวของท่านในพระราชบัญญัติงบประมาณ

พ.ศ. ๒๔๗๕ ว่าท่านจะนำเราไปทางไหน บินจึงเป็นเครื่องหมายเหมือนหนึ่งเป็นครั้งแรกที่ท่านจะมีโอกาสแสดงให้เราทราบว่าท่านจะนำเราไปไหนทางไหน เมื่อใดถือเอาพระชาลบุญผู้ถึงประมาณนี้เหมือนหนึ่งจะต้องตรวจดูรัฐมนตรีที่เข้ามาใหม่เมื่อมีกลวณแล้ว อาจจะเป็นการทำให้เรามีความกังวลบ้าง เพราะเครื่องหมายที่เราพบในพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๔๗๕ นั้น มีสิ่งแตกต่างกันน้อยเต็มที่ ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้มิได้กล่าวถึงท่านรัฐมนตรีที่บริหารหย่อนสมรรถภาพก็ตามได้ เพราะเหตุว่าท่านอาจจะถูกจำกัดสมรรถภาพของท่านโดยปัญหาเรื่องการเงินก็เป็นได้ และตามที่แท้จริง กรณีเฉพาะหน้าของเรา บัดนี้ก็ดูเหมือนจะหนักไปในปัญหาเรื่องการเงิน ข้าพเจ้าได้ทราบจากหนังสือพิมพ์ ว่ารัฐมนตรีแต่ละท่านได้พยายามตั้งข้อของประมาณไปเป็นอันมากนั้นแสดงว่าท่านมีอะไรอยู่ในตัวท่านที่จะแสดงสมรรถภาพให้เราเห็น แต่เมื่อได้พิจารณาในงบประมาณ เราเห็นแต่เพียงเท่านี้ เพราะฉะนั้นจะว่าท่านไม่มีสมรรถภาพนั้นไม่ได้ เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ.

๒๔๗๗ รัฐบาลนี้ได้แถลงไว้ก่อนหนึ่งภายหลังที่กล่าวถึงความมั่นคงของการเงินนั้นเกี่ยวกับเศรษฐกิจจากคำ แต่ความแน่นอนนโยบายดังกล่าว คือแผนการอันนี้เตรียมการ พร้อมสรรพเช่นนี้แล้ว รัฐบาลจะต้องหาเงินให้จึงได้ ปัญหาเฉพาะหน้า บัดนี้คือว่าโครงการเหล่านี้พร้อมแล้ว แต่ว่ารัฐบาลมิได้จัดหาเงินให้จึงได้ดังที่แถลงไว้ใน พ.ศ. ๒๔๗๗ โครงการที่เข้ามาเมื่อมีกลวณ ที่ท่านได้เสนอขึ้นไปนั้นยังไม่ใช่โครงการอันเตรียมการไว้พร้อมสรรพกระนั้นหรือ จึงได้ถูกคัดค้านไปเช่นนั้น ข้าพเจ้าเชื่อในสมรรถภาพของคณะรัฐมนตรีที่ทุกคนในขณะนี้ ว่าโครงการของท่านนั้นเป็นโครงการที่ได้เตรียมพร้อมแล้ว มิฉะนั้นท่านจึงจะเสนอขึ้นไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าสภานิติบัญญัติมีความเชื่อมั่นเช่นเดียวกับข้าพเจ้าในสมรรถภาพของรัฐมนตรีเช่นนั้น ฉะนั้นเราจึงจะพุดกันถึงปัญหาในเรื่องการเงินในบัดนี้ เท่าที่เกี่ยวกับรายได้ ข้าพเจ้ามีความเห็นไว้รัฐบาลนี้ยังเป็นอันมาก เฉพาะรายได้ที่เป็นรายได้ประจำจะประมาณให้สูงกว่านี้ย่อมไม่ชอด้วยเหตุผล ข้าพเจ้าเห็นว่าเศรษฐกิจ

ของสยามโดยเฉพาะ จะยังไม่เข้าเขตพื้น
 ทั่วถึงที่รัฐมนตรีคลังได้กล่าวเมื่อกัน
 เพราะเหตุว่าประเทศสยามเป็น ประเทศ
 กสิกรรมไม่ใช่เป็นประเทศอุตสาหกรรม
 ความกระทบกระเทือน ในทางค้ำหรือราย
 แห่งโลกก็ย่อมมาภายหลังประเทศอุตสาหกรรม
 ยิ่งการทำ ได้รับความเสียหาย
 อย่างร้ายแรงใน บั้นแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อ
 แน่ว่าการประมาณ ราย ไร่ของประเทศ
 ย่อมจะอยู่ในวงจำกัดอย่างยิ่ง ข้าพเจ้า
 คาดการณ์ที่เหตุผลซึ่งแจ้งถึงรายได้ในงบ
 ประมาณนั้น ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าจะประมาณ
 รายได้มากไปกว่าเหตุผลปรากฏในบันทึก
 นั้นเสียอีก กล่าวคือว่าเมื่อการทำนา
 ปรากฏผลเสียหายเป็นอันมากราว ๒๕
 เปอร์เซ็นต์ที่แสดงเมื่อกันแล้ว ทาง
 ศุลกากรกลับประมาณว่าจะได้เพิ่มขึ้นอีก
 ก็หมายความว่าถึงสินค้าของข้า ๔ ล้านบาท
 และสรรพสามิตอีก นี้ข้าพเจ้ายกตัว
 อย่างง่าย ๆ เฉพาะที่เกี่ยวกับศุลกากร
 เรียบอกว่าเราจะได้ภาษีเข้าอันยดง ๑ ล้าน
 แล้วว่าเรบอกภาษีสขาเข้าทั้งปวงจะเพิ่ม
 ขึ้น ๔ ล้านเศษ ในเหตุผลนั้นชี้แจงว่า
 อย่างนี้เป็นค้ำยเปลี่ยน จากแควค้ำคอรุน
 เป็น สเปซฟิค ข้าพเจ้าประหลาดใจว่า

ค้ำยการ เปลี่ยนวิธีเท่านั้นเองหรือที่ท่า
 ให้รายไร่ของรัฐบาลเพิ่มขึ้น ๕ ล้านบาท
 ข้าพเจ้าสงสัย และยังดำค้ำความว่ากำลัง
 ของราษฎรในการจะซื้อสินค้าต่าง ๆ ใน
 บั้นนี้ลดลงตามส่วนแห่งการทำนาเสียผล
 นั้นค้ำยแล้ว ยิ่งทำให้เข้าใจว่าการเปลี่ยน
 วิธีเก็บภาษีขาเข้าคามวิธีของศุลกากรนั้น
 จะไ้มากขึ้นกว่า ๔ ล้าน บาทอีก เท่าที่
 เกี่ยวกับสรรพสามิตวิธีรัฐบาลบอก
 ราษฎรทำนาไม่ไคผล สุราเดือนจะชุกชุม
 รัฐบาลจะไคเงินค่าปรับเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้า
 เห็นว่านัก ๒ ชั้น ข้าพเจ้าไคจะเวียน
 ขอให้กัก ๓ ชั้น คือค้ำควำดำรง ราษฎรทำนา
 ไคผล สุราเดือนจะชุกชุมยิ่งขึ้น ราษฎร
 จะไม่มีเงินเสียค่าปรับแล้วถูกส่งไปกิน
 ข้าวหลวงเป็นอันมาก แล้วรายไร่ประ
 เกณฑ์จะเพิ่มขึ้นไคอย่างไ้รัฐบาลบอก
 ภาษีสรรพสามิตไคลดลงประมาณ ๕ หมื่น
 บาท โดยให้เหตุผลว่าบั้น ไคเทศบาล
 แต่ส่วนที่ราษฎรจะไม่มีไคเพราะเหตุว่า
 กระทบกระเทือนไปทุกสิ่งทุกอย่างนั้น
 ไคค้ำคดไคบ้าง หรือเปล่าสำหรับรัฐ
 ปลูก การเหตุผลนั้นย่อมจะเห็น ไคว่างบ
 ประมาณที่เสนอมายะเพิ่มร้อยสี่ล้านบาท
 นั้นยอม ไม่ยอม ค้ำยเหตุผล แต่ยังมี

หนทางที่น่าสังเกตตามนโยบายเฉพาะ
 หน่ยอยู่อีกทางก็อยู่ที่เหลืออยู่ ก็คือว่า
 ข้อความที่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่ข้าพเจ้าได้
 อ้างเมื่อกี้ รัฐบาลว่าโครงการใดที่
 เตรียมพร้อมแล้ว รัฐบาลจะหาเงินมา
 จัดทำให้จึงได้ ก็การที่รัฐมนตรีทั้งๆ
 ได้ขอเงินไปเป็นอันมากนั้น พวกเรา
 เชื่อกันว่าเป็นโครงการของท่านพร้อม
 สรรพแล้วที่จะจัดทำ บัญหาจึงเหลือ
 อยู่ว่ารัฐบาลได้จัดการหาเงินมา ทำตาม
 สมรรถภาพของรัฐมนตรีเหล่านั้นหรือไม่
 หรือว่าถูกจากกัสมรรถภาพอยู่ด้วยใน
 ปัญหาเรื่องการเงิน แต่จะเพียงใด
 อย่างไม่ก็ เมื่อพิจารณาารงบประมาณ
 ทางเดินแล้วคล้าย ๆ ว่ารัฐบาลนี้ถ่อม
 ในสันโดษเหลือกำลัง คือมีความพอใจ
 เท่าที่เป็นอยู่ เมื่อกี้ท่านบอกว่ารายจ่าย
 ประจำปีนั้นคงภายในรายได้ประจำปี ก็
 ถูกแล้ว แต่ในนโยบายที่ว่าหาเงินให้
 พอกับความต้องการนั้น เราเอาไปทั้ง
 เสียที่ไหน ในระยะ ๒-๓ ปีที่แล้วมา
 เราลงทุนรายจ่ายพิเศษสำหรับบำรุงประ-
 ชาชนเพิ่มขึ้นมีระดับสองด้านสามด้าน
 เมื่อสิ้นปีมีก็จะปรากฏว่ารายจ่ายพิเศษ
 นั้นไม่ ต้องจ่ายจากเงินคงคลังตามที่

ไว้ในงบประมาณ แต่หากจ่ายจากเงิน
 รายได้ที่เคยได้จริงจากงบประมาณทุกปี
 มา แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะยืนยันในข้อ
 ในบันทึกการเงินของเรานี้ใคร ๆ ก็รู้สึก
 ว่ามั่นคงอย่างที่สุด เราไม่ต้องเอาใคร
 ตัวเราเองเราก็รู้สึก แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่า
 เราได้ใช้ประโยชน์แห่งความมั่นคงของ
 การเงินนั้นให้เห็นประจักษ์อย่างไรหรือ
 ไม่ คือเราปล่อยให้ประโยชน์อันนั้นเป็น
 คุณแก่เราไปตามบุญตามกรรมอย่างนั้น
 เองเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๔๗๙ เรามี
 ชนบทออกใช้ร้อยสิบห้าล้าน มีทุนสำรอง
 ร้อยสิบห้าล้านมีเงินคงคลังหกสิบหกล้าน
 เราทำเศรษฐกิจได้อย่างงดงามข้าพเจ้ามีความ
 ยินดีที่รัฐบาลแสดงให้เห็นว่าการทำงาน
 งบประมาณรายจ่ายนั้นอาศัยหลักงบประมาณ
 จากปีก่อนๆ ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องชักชวน
 ให้ท่านได้ระลึกไปถึงสิ่งที่เราได้เคยพูด
 กันใน คณะกรรมการ รายได้บ้างลง
 ในข้อนโยบายเราพูดกันถึงว่าเวลานี้สยาม
 ถูกผูกมัดอยู่กับรัฐธรรมนูญที่ จะต้อง
 รับเร่งจัดการศึกษาของประชาชนให้เร็ว
 ที่สุดที่จะเร็วได้ หมายความว่าให้ทันบ
 เฉพาะกาล นับเป็นสปีดที่เรากลัวกันใน
 ทางมารยาท เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าได้
 ตามผู้แทนรัฐบาลในกรรมาธิธรรายได้

ว่าท่านระดิดถึงความศักดิ์สิทธิ์แห่งรัฐ-
 ธรรมณูปันหรือหาไม่ ท่านยอมรับว่า
 ความผูกพันในรัฐธรรมณูปันเป็นความ
 ศักดิ์สิทธิ์และท่านรับว่า ในบิต่อ ๆ ไปจะ
 จัดงบประมาณในการศึกษาก่อน แต่ใน
 งบประมาณฉบับที่ปรากฏเฉพาะหน้า
 เรานการศึกษาอยู่ในลำดับที่สี่ ข้าพเจ้า
 มีความประหลาดใจที่เรากล่าวกันว่า ไป
 ว่า การจัดงบประมาณต้องคำนึงถึง
 นโยบายทั่ว ๆ ไปเสียก่อน แล้วก็มีข้อที่
 ควรสังเกตว่าน่าจะมีความเข้าใจผิดขึ้น
 ในบางประการ วิจัยงบประมาณเท่าที่
 ข้าพเจ้าเคยสังเกตจากการกระทำและ
 ชาวคราวในการติดต่อกับต่างประเทศ
 เขาถือว่าปัญหาเฉพาะหน้ามีอย่าง รวด
 ชับปัญหานั้นก่อน เขาอาจจะฮานไค
 ด้วยตัวเลขในงบประมาณ แต่รียงข
 งบประมาณเฉพาะหน้าเวลานั้น จะให้
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคล้าย ๆ กับเรามีปัญหา
 การเมืองระหว่างประเทศอย่างถึงแก่ชีวิต
 อันนั้นข้าพเจ้าคิดว่า เป็นข้อสำคัญที่รัฐบาล
 จะต้องแสดงให้เห็น และข้าพเจ้าขอ
 วิงวอนให้ท่านแถลงวิเทศนโยบายให้ประ-
 จักษ์ว่า รัฐบาลนี้เปลี่ยนแปลงวิเทศนโยบาย
 ไปแล้วหรือ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าข้าพ-
 เจ้ามีความเชื่อมั่นว่ารัฐบาลนี้ยังไม่เปลี่ยน
 วิเทศนโยบายตามที่ได้นำแสดงมาแล้ว เพราะ

ฉะนั้นขอให้ระวังบางคนอาจจะเกิดความ
 เข้าใจผิดในวิจัยงบประมาณนี้ บางคน
 อาจจะเข้าใจว่าประเทศชาติจะก้าวหน้า
 ไปได้ด้วยเหตุประการอื่น แต่ข้าพเจ้า
 นั้นยืนยันว่าต้องบำรุงการศึกษาและโลก
 กิจก่อน กระทรวงธรรมการได้เพิ่มงบ
 ประมาณสำหรับจัดการศึกษาและโลก
 กิจจนทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าราษฎร
 ได้เป็นผู้มีหรือเป็นอังกฤษไปแล้วที่มี
 การศึกษามาก และไม่ต้องการอะไรอีก
 เมืองไทยเป็นประเทศศิกรรรม กระทรวง
 เกษตราธิการได้งบประมาณเพียงสี่เปอร์-
 เซนต์ ของงบประมาณทั้งหมดที่นับรวม
 ทั้งหมดในการลงทุนด้วยเกษตรฯ ได้ไม่
 เกินหกเปอร์เซ็นต์ นี่แหละประเทศสิ-
 กรรรม ข้าพเจ้าขอให้ท่านพลิกดูนโยบายที่
 ได้แถลงไว้เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๗๗
 อีกครั้งหนึ่ง กระทรวงเศรษฐการได้กล
 ลานบาท ในเมื่อกระทรวงเกษตรราธิการ
 ได้สี่ล้าน เราเป็นประเทศศิกรรรม แต่
 เรากลับไปบำรุงการพาณิชย์มากกว่า ถ้า
 เกษตรอย่าอยู่อย่างนี้ต่อไป เราอาจจะ
 เห็นพ้อค่าที่ไม่มีสินค้าขาย ในปัญหา
 เฉพาะหน้าอันหนึ่งที่เรารวึกกันอยู่ก็คือ
 การทำนเสียผลมากมาขาย ราษฎรบาง
 ท้องที่พากันออกข้าว เช่นทางภาคอีสาน
 เป็นต้น ข้าพเจ้าก็ได้พยายามทำเรื่องราว

เสนอต่อรัฐบาลไปแล้ว การออกข่าวมี
 อย่างไม่ต้องสงสัยทีเดียว เมื่อได้ทรวจ
 กงประมาณนี้โดยดีถ้วนแล้ว ข้าพเจ้า
 ไม่ได้ประจักษ์เลยว่า งบประมาณนี้มี
 ลักษณะที่จะช่วยราษฎรชาวชนบทให้พ้น
 จากความทุกข์ยากในบัดนี้หน้าไปได้อย่างไร
 หรือไม่ ข้าพเจ้าจึงวอนให้รัฐบาลเสนอ
 งบประมาณในการซื้อข้าวแจกแก่ราษฎร
 ตามสมควร และให้อิมทามระเบียบการ
 เพราะว่าการออกข่าวได้เกิดขึ้นแล้ว และ
 ข้าหลวงประจำจังหวัดได้กำลังสอบสวน
 อยู่ อีกประการหนึ่งการออกข่าวที่ปรากฏ
 ผลจากการทำนุ เสียขายนี้ ราษฎร
 กำลังทางานทำกันอยู่เป็นอันมาก เฉพาะ
 ภาคอีสานข้าพเจ้าก็คิดว่า รัฐบาลมีทางที่
 จะแก้ไข ได้โดยเร่งระดมก่อสร้างทาง
 หลวงให้มากที่สุดที่จะทำได้ จะเป็นคั้น
 มีหรือปลายนึกแล้วแต่ แต่ถ้าการทำนา
 ในบัดนี้หน้าไม่เสียผลมากมายนก็จะรอกพัน
 จากความทุกข์ยาก ในบัดนี้คั้นขึ้นไป ได้
 อีกประการหนึ่งถ้าได้กระทำในวิธีนั้น
 ราษฎรก็จะมีเงินเสียภาษีอากร และราย
 ได้ของรัฐบาลก็จะเพิ่มขึ้นกว่าบัดนี้เป็น
 ได้ ข้าพเจ้าไม่ขออะไรมาก นอกจาก
 ขอจึงวอนให้งบประมาณนี้ ได้ช่วยราษฎร
 ชาวชนบทให้รอกพ้นจากการค้ำขันใน

บัดนี้หน้าไปให้จงได้ ถ้ารัฐบาลไม่ปรับ
 ปรุงงบประมาณในลักษณะที่ได้กราบ
 เรียนมานี้ ข้าพเจ้าก็จะยังรับหลักการไม่ได้
 พระ พิ นิจ ธนากร ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าววา งบ
 ประมาณนี้ข้าพเจ้าได้อ่านและใคร่ครวญ
 กุศลอกแล้ว แลเห็นไปว่าไม่ควรจะรับ
 หลักการหรืออย่างน้อยที่สุดรัฐบาลก็ควร
 จะรับ ไปพิจารณาแก้ไขและส่งมาใหม่
 โดยมีเหตุผล ที่จะกราบเรียน ให้ทราบ
 คั้นก็คือ ก่อนอื่น รัฐบาลทำผิด ก็มี
 พระราชบัญญัติอยู่ฉบับหนึ่งซึ่งเรียกว่า
 พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ
 ตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งรัฐบาลจะต้อง
 เสนอราย รับ รายจ่ายให้สภา ฯ นี้ทราบ
 ก็เมื่องบประมาณเป็นของสำคัญ และ
 รัฐบาลไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
 นั้นแล้ว สภา ฯ นี้จะไปตรวจอย่างไรได้
 คือรัฐบาลไม่ใคร่แสดงว่า ได้ทำการถูก
 ท้องตามพระราชบัญญัติ หมายความว่า
 มีเงินอยู่เท่าไร และได้ทรวจกันดีถ้วน
 หรือไม่ จ่ายกันไปอย่างไรเหล่านั้นเป็นคั้น
 มีแค่ว่างแบบไว้ให้สวยงาม ๆ อย่าง
 นั้นอย่างนั้นเท่านั้น จนบัดนี้หลายปีมาแล้ว
 ก็ทรวจปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่
 ในพระราชบัญญัตินั้นได้แสดงไว้ชัดว่า

ให้นำขึ้นทอศทางนี้ และข้าพเจ้าก็ได้
 ด้งกระชูดตาม รัฐบาลนี้ก็บอกว่าจะ
 ได้ทำตามพระราชบัญญัติกัน แลจนบัดนี้
 ก็หาได้กระทำไม่ ด้วยเหตุผลอย่างนี้
 จึงเห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการพระราช
 บัญญัติงบประมาณนี้เป็นอันขาด เพราะ
 เหตุว่าไม่มีหนทางที่จะสอบสวนว่าเมื่อ
 รัฐบาลได้เงินไปแล้ว ได้นำไปใช้จ่าย
 ถูกต้องหรือไม่ อีกประการหนึ่งรัฐบาล
 นี้หรือกรรมวิธีการในฐานะที่ท่านเป็น
 รัฐมนตรีได้แสดงไว้ก็อยู่ในปีก่อน ๆ ท่าน
 บอกว่ายังมีอยู่ยังมีอยู่ นี้ก็เข้าปีที่สี่
 แล้ว แต่ก็ไม่เห็นมีรูปเล่มดีขึ้นกว่าก่อน
 เลย ก็ขอข้าพเจ้าได้ทราบจากรัฐมนตรีผู้
 หนึ่งว่าในประเทศฝรั่งเศสก็ต้องยกยัก
 เขาให้รายละเอียด และรายละเอียดนั้น
 ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า รายละเอียด
 ที่อยู่ในมือฝ่ายบริหารนั้น จะเอาเมื่อไร
 ก็ได้ แต่เราไม่ทราบอะไร กระทรวง
 กล่าให้โดยสืบหลักฐาน อย่างนี้เป็นคน
 เราไม่รู้อะไรเลย แล้วจะแปรญัตติอย่าง
 ไรได้ จริงอยู่ในเวลานี้ถึงข้าพเจ้าจะพูด
 ไปอย่างไรก็จะต้องรับหลักการอยู่นั่นเอง
 แต่ก็ออกพูดไม่ได้ ในเรื่องนี้ขอเรียนว่า
 ตาม รัฐธรรมนูญ ซึ่งสภา ฯ นี้ควบคุม

รัฐบาลในการเงินได้เฉพาะงบประมาณ
 นี้เท่านั้นเอง ก็เมื่อหนทางต่างๆ เรา
 ถูกบีบเค้นเช่นนั้นแล้วจะทำอย่างไร และ
 อีกอย่างหนึ่งขอเรียนให้ทราบว่าในต่างประเทศ
 เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน
 สแกนดิเนเวีย อิตาลี แอกลี เขาตรวจ
 สอบรัฐบาลได้ถูกต้องทีเดียว แต่ที่เรา
 ไม่มี มีแต่คณะกรรมการตรวจเงิน
 แผ่นดินซึ่งขึ้นกับคณะรัฐมนตรี และคณะ
 กรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ไม่ได้วิ
 ตามความประสงค์ เราทุกคนจะไม่ได้
 ทุกสิ่งทุกอย่างนำท่วมมากทั้งนี้ เพราะ
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการ
 พระราชบัญญัติงบประมาณนี้เป็นอันขาด
 ที่เดียว แต่เมื่อพูดมาแล้วถ้าจะยกไม่พูด
 หรือพูดแต่เพียงเท่านั้นก็ไม่พอใจ จึง
 ขอเรียนต่อไป ซึ่งจะเริ่มถึงร้อยได้บ้าง ๆ
 ที่ท่านตั้งไว้นั้น ภาษาเป็นภาษาที่ไม่
 ยุติธรรมอย่างยิ่ง เช่นเรา ได้ข้อร้องให้
 ท่านปรับปรุงและท่านกลับจึงจะปรับปรุง
 แต่ก็ไม่ปรับปรุงไม่ ทุกคำในพระราช
 บัญญัติภาษาน่ามีอย่างไร ท่านก็โยนให้
 เราถลันทั้งคืน ในเมื่อท่านทราบแล้วว่า
 ชาวนายากจนเพียงใด แต่ผู้ปลุกสวน
 งามและทำสวนมะพร้าวทางบ้าน โคมทอง

หันไรหมันไรก็ไม่ต้องเสียภาษีอะไรสัก
 สดางค์เดียว มีรัฐบาลที่ไหนทำบ้าง
 อย่างนี้ มีแต่รัฐบาลนี้เท่านั้น พูดว่าจะ
 ช่วยชาวนา แท้ก็เปล่าเลยหาได้ช่วยไม่
 เพราะเหตุว่าทางไหนเขามีเงินมีส่วน
 มะพร้าวมีไร้อย่างไร ขอรับประทาน
 โทะเจ้าคุณนายกว อยกโกรธ พูดกันให้
 ตะเข็บคตกันหน่อย ในทางประเทศชาติ
 ว่างบประมาณการภาษีอากรเป็นการใหญ่
 ที่เดียว จะต้องปรับปรุงภาษีอากรก่อน
 แล้วเขาจึงจะเอางบประมาณเข้าที่คลัง
 แทนเราทางงบประมาณเสร็จแล้ว เมื่อ
 เรารับหลักการแล้ว เราไม่มีโอกาส
 แก้อะไรปรับปรุงอะไรเลย แม้แต่เราจะ
 แก้อะไรทำไม่ได้หรอก เราเพราะเกี่ยว
 กันภาษีอากร เราทำอะไรไม่ได้ นอก
 จากจะต้องเช็กนาคาเท่านั้นเอง ข้าพเจ้า
 กล่าวถึงรายได้แล้วอย่างหยาบๆ เพราะ
 มันกันนอกเหนือเกิน ภาษีอากร ไม่ได้
 ปรับปรุงอะไรเลย และขอกล่าวซ้ำอีก
 นึกหนึ่ง บ้านเรือนในกรุงเทพฯ ซึ่ง
 ครั้งหนึ่งรัฐบาลจะให้เก็บภาษี แล้ว
 รัฐบาลพระยามโนฯ ได้ยกเลิก เพราะ
 เหตุไรเล่า เพราะเหตุว่ากระทรวง
 กระทบกันคนในกรุงเทพฯ นั้น ส่วน
 บ้านเรือนในเขตเทศบาล เมือง กาง ๆ

นั้นให้เก็บ ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลาย
 ทรงดูว่าเป็นชวรรมอย่างไรบ้าง ท่าน
 ทั้งหลายควรจะต้องร้องไห้เสียโดยเร็ว
 ที่เดียว อาชญาบัตรฆ่าสัตว์ท่านเคยตก
 กราวหนึ่งแล้ว ที่นี้ท่านก็ขึ้นไปอย่างเดิม
 จังหวัดที่มีสุกรราคาต่ำๆ ก็ไม่สามารถที่
 จะนำสัตว์นั้นผ่านเจ้าพนักงานแพทยไป
 ได้ เพราะเหตุว่าก็ต้องเอาอาชญาบัตร
 แพง จึงต้องถลกกลับมา เสียต้องเข้า
 กระจ่าง ที่จังหวัดเชียงใหม่คนถลกตบ
 ฆ่าสัตว์ทำสุราเดือนมาก เพราะฉะนั้น
 เมื่อนโยบายของรัฐบาล เป็นเช่นนี้
 ข้าพเจ้าจึงกลัวเป็นอันมากกว่าพระราช
 บัญญัติการแพทยกักหรือพระราชบัญญัติ
 อะไรก็ดี จะทำให้คนเข้ากระจ่างมากมาย
 ที่เดียว ขอเรียนอย่างนี้แหละ เมื่อได้
 เรียนถึงรายได้แล้ว จะได้เรียนถึง
 รายจ่ายต่อไป รายจ่ายต่างๆที่ท่าน
 ได้แถลงมา ยึดยารด้วยความปลอดภัย
 อย่างยิ่ง เมื่อมีคนเข้าใจสนใจ
 มาก ขอยกเอารายจ่ายของกระทรวง
 กลาโหมซึ่งเพิ่มขึ้น ๓ ล้าน ๔ แสน
 ความมากกว่าแต่ของคราวละเอียบ ทั้งนี้
 บางที่ท่านสมาชิกหลายๆท่านจะเข้าใจว่า
 ข้าพเจ้าจะคัดค้าน หรืออย่างไร ข้าพเจ้า
 เห็นตรงกันข้าม ข้าพเจ้าพูดด้วยน้ำใสใจ

จริง ว่าการที่คิดให้เงินบ้างที่อาจจะเกรงที่
 ปรึกษาคลังว่า ถ้าเพิ่มให้แล้วจะไปซื้อ
 อาวุธ เงินของท่านจะไม่คล้อยและจะออกไป
 ไปนอกประเทศ อย่างมากมาย ข้าพเจ้า
 เห็นพ้องด้วยในข้อนี้ แต่ข้าพเจ้าไม่เห็น
 คุ้มในการที่เพิ่มให้เท่านี้ ต้องให้มาก
 กว่านี้ ข้าพเจ้าพูดอย่างจริง ไม่ใช่พูด
 อย่างประชดหรืออะไรเลย เราเพิ่มนี้ก็
 หน่อย ๆ แล้วไปซื้อเขา ข้าพเจ้าไม่เห็น
 คุ้ม แต่ถ้าเราเพิ่มสัก ๒๐ ล้านเอามา
 ทำเป็นเมทาเซอร์เอง ที่อะไรเสียเองเช่น
 นี้จะมีดีกว่าหรือ แต่ถ้าเราเพิ่ม ๒ ล้าน
 ไปซื้อลูกปืนมีขึงยิง ๆ ๆ แล้ว ๖ เกือน
 ก็หมด เช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย
 แต่ถ้าเพิ่มแล้วสร้าง โรงงานถ่านหิน
 มาเป็นน้ำมันเบนซินจะมีดีกว่าหรือ ซึ่ง
 อังกฤษหรือใครเขาก็ทำ อังกฤษเขาชาติ
 ใหญ่กว่าเรามาก เราควรจะทำบ้างซึ่ง
 จะได้ ไม่ต้องซื้อเขา นี้เราซื้อเขาเรื่อยไป
 ถ่านหินของเราหมดไป ถ้าเราไม่ซื้อ
 เขาทำด้วย แน่นนอนเราจะต้องจนนี้บาง
 ที่ข้าพเจ้าอาจจะได้กล่าวนอกเหนือไป
 กระมัง ถ่านนอกเหนือไปก็ขอรับประทาน
 โทษท่านประธาน ในรายงานที่
 ปรึกษากองคลังบอกไว้เงินที่เราได้มาก

เหมือนว่าเราได้เปรียบคือเราซื้อเข้าได้
 ส่งของได้ และเราได้เปอร์เซนต์ ๓๐ ล้าน
 แต่เมื่อพูดถึงเงินที่ขึ้นส่งไปต่างประเทศ
 แล้ว ข้าพเจ้าก็ความนั้นเป็นข้อเท็จจริง
 ข้อหนึ่ง เรื่องนี้เป็นมานานแล้วกล่าวคือ
 จีนทุกคนมาในเมืองไทยแล้วส่งเงินไป
 เมืองเขา แ่คนไทยเราไปต่างประเทศ
 กลับเอาเงินไปใช้ต่างประเทศหมด นี้
 ท่านล้มหรือเปล่า เป็นโรคว่าอย่างหนึ่ง
 ซึ่งควรจะกักกันบ้างกันให้มาก ขอขอบ
 คุณท่านประธาน ๆ มากที่ ได้ให้พูดใน
 เวลานั้น เรื่องที่ท่านผู้แทนนครราชสีมาได้
 กล่าวนั้นจับใจข้าพเจ้าอย่างยิ่ง กระทรวง
 เกษตราธิการเอาศัการทานา การ
 กสิกรรมเป็นกระดุกสันหลัง แต่เรา
 ได้จ่ายให้กระทรวงเกษตราธิการเพียงไม่
 ถี่ล้านบาท ค่าที่ผู้แทนนครราชสีมาพูด
 นั้นเป็นของจับใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
 ค่าที่ทำานพูดทุกคำ เราควรจะมีรัฐ
 กสิกรรมก่อน ถ้าเราจะบำรุงเศรษฐกิจ
 เราต้องมีของก่อน แล้วจึงจะมีรุงการ
 ค่าขาย นี้เท่ากับเราบำรุงข้าวหลวง
 พาณิชย การค้าขาย เรามีชื่ออะไรขาย
 ข้าพเจ้าเสียใจที่ได้ทราบว่าเราไม่มีสถาน
 ทดลองที่ออกหน้าออกตาได้ ขอให้ท่าน

ทั้งหลายก็ยกย่องไปตั้ง ร.ศ. ๑๒๕ ราว พ.ศ. ๒๔๕๑ ก็ต่อมีการแสดงการก่อกบฏรวม เวลานั้นเราก้าวหน้ามาก มีกบฏทำใหม่ และอะไรต่างๆ ซึ่งไปเฟสเซอร์ญี่ปุ่น เป็นครู พระรามานุรักษ์ที่ ๕ ได้เสด็จไป ทรงเบิก เจ้าพระยาวงศาฯ ซึ่งอยู่เคียง นึกเป็นเมื่องาน แต่เมื่อได้บอกเลิกเสีย คำเดียวจึงขอเรียนตรงๆว่า เคนไปไม่ได้ถึงไหน กินเงินเดือนในออฟฟิศแล้ว ไม่ได้ทำอะไรให้เป็นหลักเป็น หลักฐาน ที่ดินกรมเกษตรกรรมอะไรก็ไม่มี ศาลา จะแยกชาทุกก็ไม่มี ถ้าหากช่วยประการ ต่างๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ไม่ควรรับหลักการเลย อีกประการหนึ่ง พுகถึงกระทรวงมหาดไทย เสียใจที่จะ กราบเรียนว่าเราเกิดขึ้นไปแล้ว มาถึง บินเรากลับดอยลงไปอีก เท่ากับ ดอยหลังเข้าคลอง บางทีอาจจะอ้างว่า เพราะ อย่างโน้น อย่างนี้ ซึ่งทำให้ ข้าพเจ้าเสียใจมากเหลือเกิน ผู้ร่วมก็ยัง ชุกชุมอยู่ ข้าพเจ้าแปลกใจมาก คำรวจ ในหัวเมืองบางแห่งมี นายสิบเพียงคน เดียว และมีพลตำรวจ ๓ คน เท่านั้น ซึ่งถ้าเกิดมีอะไรขึ้นก็เต็มทน และนอก

จากนั้น เรายังใช้ตำรวจเกณฑ์สี่บาท สองสลึงไปกระสมกรใจทำ เราต้องจ้าง เขาซี ทำไม่เราจึงกักเงินของกระทรวง มหาดไทยเสียเล่า ข้าพเจ้าออกแปลกใจ รัฐบาลเจกนาดีและแถลงนโยบายอะไร ต่างๆ บางทีท่านจะบอกว่า เอ๊ะนี่พูด อย่างไรเมื่อเงินไม่เข้าคุณกิน ข้าพเจ้า ขอเรียนว่าเงินนะ มัน คุณกินเสียยิ่งกว่า คุณยี้ ก็เรามีกำไรมากถึง ๓ ปีตั้งแต่เจ้าคุณ นายฯฯ แสดงและหลวงพิบูลฯ พுகวิหยา ะไรต่างๆว่าเงินมีมากมาย แล้วจะว่าไม่ คุณยี้กินอย่างไรได้ แต่เมื่อจะใช้เงินสัก ๑๐ บาทก็ต้องมีกรรมกรอะไรทำอะไรอะไร สงท้ายปลายปีใช้เงินไม่ได้เลย ท่านก็ ไม่รู้สึก พอสิ้นปี โอเราไม่มีรายได้อะไรอยู่ ทำล้าน แต่เราใช้เพียงเก็บสิบล้านเท่านั้น เพราะฉะนั้นนำเสียกาย ส่วนข้าพเจ้า ด้วยความเคารพต่อรัฐธรรมนูญการ ศึกษานางที่ท่านจะเข้าใจผิดและอาจจะ โกรธข้าพเจ้าคือการที่รัฐบาลทำอุตสาหกรรมตามรัฐธรรมนูญแสดงเมื่อปีก่อนๆ นี้ ประวัติการณ์ของญี่ปุ่นแสดงแล้วว่า เมื่อ เขาเปลี่ยนการปกครองใหม่ๆ เขาได้ ลองดูแล้ว ลองดูอุตสาหกรรมด้วย

ตนเองลงท้ายเขาคงหันมาใช้ชีวิตคน
การใช้เครื่องจักรแรงม้าเท่านั้น ๆ ก็มี
ซึ่งจะให้แรงม้าเท่านั้น ๆ มาทำ แล้วเขา
จะขึ้น ภาษี ให้ในเมื่อมีชาวต่างประเทศ
มาแข่งขัน ถ้าท่านไม่เชื่อข้าพเจ้าทำเอา
หัวพันที่เดียว เพราะเป็นจริง ๆ ทั้งนั้น
เรา ได้เห็นญี่ปุ่น มาแล้วเป็นตัวอย่าง
เราจะทำอย่างนั้นหรือจริงอยู่ รัฐมนตรี
ผู้ข้าพเจ้านับถือมาก แต่จะพากัน
อย่าง ท่าน ไปดูการ ทำน้ำตาล การทำ
กระดาษและอะไรต่างๆ แยกกันไปอย่าง
ทศกัณฐ์นั้นไปไม่ได้ อีกประการหนึ่ง
ข้าพเจ้าได้ทราบดีว่า เราไปปากน้ำเวลานั้น
เราจะเห็นว่ารถไฟที่เราซื้อมานั้นไม่มีคน
เพราะเหตุว่าไปรถยนต์กันหมด เมื่อ
เช่นนั้นเราก็คงขาดทุน นี้เกี่ยวกับงบประมาณ
รายได้หรือมี และต่อไปนี้จะได
พูดถึงรายจ่ายพิเศษต่างๆ ขอโทษ ที่เมื่อ
กันกระโถกไปถึงเศรษฐกิจ และอะไร
ก็อะไรเพราะว่ามากันที่ รายจ่ายพิเศษ
ต่างๆ ท่านประธานว่า ที่การรถไฟ
เวลานั้นขาดๆ ข้าพเจ้ามีข่าวที่จะส่งมา
กรุงเทพฯ ไม่มีที่จะให้ เพราะฉะนั้นจึง
ทำอย่างไร ไม่มีโอกาสจะ ได้ช่วยข่าว

๑๔๑
ทันเวลา แต่แทนที่เราจะให้เงินเพิ่มขึ้น
เราลดบดเงินที่จะให้รถไฟขย ถ้าเรา
ให้เขาจ่ายซื้อตั๋วพัน ตู้ได้แล้วข่าวของ
เราจะลงมาสะดวก ทั้งนั้นจะเป็นการ
สมควรทีเดียว การสหกรณ์เจ้าพนักงาน
เรามีพร้อมแล้ว ในงบประมาณที่ขอเพิ่ม
เค็มขึ้น ขอเพิ่มเจ้าพนักงานอะไร
แทนที่เราจะ ได้เงินเต็มเม็ดเต็มหน่วย
กลับได้น้อยไปกว่าปี พ.ศ. ๒๔๗๕ อีก
พ.ศ. ๒๔๗๕ เราได้ตั้งล้านสี่แสนเรา
ได้ปีหนึ่งล้านเดียว สหกรณ์เป็นรองจำเป็น
ใคร ๆ ก็ทราบ ผู้แทนราษฎรทุกคนขอ
ร้องกันว่าทำไมไม่รับขยายการสหกรณ์
ที่โน่นที่นี้ ชาวบ้านก็บอกว่าสหกรณ์
เป็นสิ่งที่จะมีองค์กันไม่ให้คนมีเงินไปถูก
เลือกของชาวเขา ถ้าไม่รับจริงไม่ทำ
ทำไมจึงไม่ขยายให้มากเต็มตามความต้องการ
การของฝ่ายบริหารที่จะทำได้ ขอโทษ
บางที่ที่ท่านฝ่ายบริหารจะชี้แจงว่านี่เป็น
เงินที่ทางฝ่ายบริหารจะทำได้ ข้าพเจ้า
สนใจเมื่อได้เรียนให้ท่านสมาชิกทั้งหลาย
และท่านประธานสภาทราบโดยมากมา
เช่นนี้แล้ว จึงขอวิงวอนท่านรัฐมนตรี
คลังโดยเฉพาะอย่างองที่เดียวว่า อย่าง
น้อยที่สุดก็ควร จะให้ รายละเอียดยกทั้งนี้

ท่าน ได้พูด ไว้ ในขณะกรรมาธิ การว่า
 นั้นเท่าไร นี่เท่าไร อะไรเท่าไร ไรมีเยว
 ให้สมาชิกสภาฯ ทราบ จะได้มีโอกาส
 ประมุขที่ใดหรือมีเดันนี้ถ้ารัฐบาลจะใจ
 กล้าให้สมาชิกประภทที่๑เท่านั้นไหวคูก
 ที่หรือว่าจะรับหลักการหรือไม่คงจะไม่รับ
 หลักการและคงจะใช้งบประมาณบักอื่นๆ
 ซึ่งไม่เคือครั้นอะไร เพราะวาศทกรณ
 กัดขึ้น ได้ตั้งล้านสี่แสน บิน ไกลานเคียว
 เท่านั้น

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
 ราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวว้า ข้าพเจ้าได้หนึ่งพันท่านสมาชิก
 กล่าวกันถึงงบประมาณน้อยเป็นเวลา
 นานและด้วยความพอใจ ข้าพเจ้าขอ
 รับรองด้อยค่าของเพื่อนสมาชิกทั้งสอง
 ที่กล่าวแล้วทุกประการ ต่อไปน้าข้าพเจ้า
 ขอกล่าวแต่เฉพาะที่ท่านสมาชิกทั้งสอง
 ยังไม่ได้กล่าว หรือกล่าวยังไม่ละเอียด
 ข้าพเจ้ารู้สึกว่างบประมาณนี้เป็นสิ่ง
 สำคัญมากและเข้าปีที่๔ แล้วที่เราได้พูด
 กันอย่างหนักที่สุด เพราะฉะนั้นต่อไป
 น้าข้าพเจ้าจะเข้าหาทุกคนคือรายละเอียก
 เท่าที่ข้าพเจ้าจะกล่าวได้ ในเรื่องงบ
 ปรมาณสำหรับเป็นข้าพเจ้ารู้สึกว่าการ

ที่รัฐบาลได้แสดงว่างบประมาณสุดท้าย-
 ภาพนั้น ข้าพเจ้ายังสงสัย เคยเหตุที่ว่า
 เมื่อเราเอาเงินกองคลังไปทำด้านเกษมา
 จ่ายแล้ว รวมรายจ่ายขรรวมคากับเงิน
 กองคลัง รายจ่ายย่อมสูงกว่ารายได้ จจริง
 อยู่ตามหลักนิยม เราอาจ จะจ่ายเงิน
 กองคลังใน ประเทศลงทุนได้ แต่ถ้าเรา
 พิจารณางบประมาณนี้แล้ว เงินกองคลัง
 นั้น ไม่ใช่ในประเทศลงทุนก็มี อีก
 ประการหนึ่งในมาตรา๑๗ ซึ่งเป็นหลัก
 หนึ่งของร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาล
 มีความประสงค์ขอโอน ซึ่งเกิดขึ้นใหม่
 นั้น ข้าพเจ้าไม่มีความพอใจเป็นอย่าง
 ยิง เพราะเหตุว่างบประมาณนี้จะ
 ต้องมีอายุถึง ๑๒ เดือน และเรามีข้อ
 บังคับที่จะให้ออกสแก่รัฐบาลเสนอ
 พระราชบัญญัติโอนงบประมาณเพิ่มเติม
 หรือโอนประเภทเงินใดอยู่แล้ว ในการ
 ที่จะมาผูกขาดเสีย ๑๒ เดือนโดยสภา
 ไม่ได้ควบคุมอย่างมาตรา ๑ แห่งพระ
 ราชบัญญัติเป็นการที่ไม่ถูกหนทางใน
 เรื่อง ราย ใต้นั้นท่านสมาชิกทั้งสอง
 เฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้ทรงหวัดเขียงใหม่
 ได้กล่าวเป็นที่จับใจยิ่งกว่า ในเรื่อง
 รายใต้นั้นยากที่จะคงขึ้น ให้แน่นอนลง
 ไปได้ เพราะเหตุว่าเราคงตัวเลขได้จริง

ถึงแม้ว่าที่ปรึกษาการคลังจะคัดค้านไว้ เป็นเรื่องที่หน้าพังมากกว่ารายได้รวมมากขึ้นเท่าไร เงินที่ออกนอกประเทศ แต่ทำงานจะก็จริง ไม่เช่นนั้นเราจะจ้างไว้เป็นราคาแพง ด้วยเรื่องอะไรกัน แต่รู้สึกว่าจะไปค้ารัฐบาล ไม่แก้ปัญหาระบบเงินออกนอกประเทศให้ได้แล้วการ เงินก็ไม่ถูกต้องได้ ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้า รู้สึกว่างบประมาณนี้ไม่ชอบด้วยเหตุผล ในกฎหมาย ในเรื่องนั้นข้าพเจ้าแน่ใจจริง แต่บีกสายนแล้วคือในเรื่องเงินประเภท จ่าย ให้เจ้าหน้าที่ ในเรื่องส่วนแบ่ง ในเรื่องค่าตอบแทนอะไรต่างๆก็เงินรายนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเงินที่จ่ายไปโดยผิดกฎหมาย รัฐบาลอาจแถลงว่าเงินรายนี้ได้จ่ายไปตามข้อผูกพัน แต่ข้าพเจ้าขอ แก้วว่าข้อผูกพันอันนั้นจะต้องชอบด้วย กฎหมาย ในการที่เราจะให้มีข้อผูกพัน นอกเหนือกฎหมายนั้นไม่สมควร และเป็นหน้าที่ที่ข้าพเจ้าจะต้องทักท้วง ตาม รัฐธรรมนูญคนเราทุกคนเสมอกันด้วย กฎหมาย ทำไม่จะต้องไปแบ่งเงินให้คน นั้นคนนั้น ให้เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเสียถ้าจะให้ถูกต้อง ตามกฎหมายอย่างแน่นอนแล้ว รัฐบาล จะไม่ให้ก็ยอมหน้าคดีนั้นชั้นสูงสุดยุติ

ธรรมซึ่งจะรู้จักได้ว่าความยุติธรรมจะมี ได้เพียงใด ในเรื่องข้อไปนั้นน่าจะ คัดค้านเด็กซอกไปได้ไม่จำเป็นจะต้องให้ ทนกับงบประมาณทุก ๆ ปีข้าพเจ้าจำได้ว่า พ.ศ. ๒๔๘๘ จ่ายน้อย พ.ศ. ๒๔๘๘ จ่ายมาก ขึ้นและใน พ.ศ. ๒๔๘๘ พ.ศ. ๒๔๘๙ ก็คงจะจ่ายเท่าเดิม ทำไม่จึง เป็นเช่นนั้นน่าสงสัยมาก อีกประการ หนึ่งงบประมาณนี้ถ้าพูดถึงความประ- สงค์ส่วนใหญ่ของประเทศชาติแล้ว ข้าพ เจ้ารู้สึกว่ายังไม่ตรงตามความต้องการ ของประเทศชาติเวลานี้ จึงอยู่เวลานี้ เราต้องการจะให้ชาติมีกำลัง ซึ่งจะต้อง เพิ่มด้วยกำลังทรัพย์และด้วยกำลัง คนที่ ใ้รับการศึกษายเป็นอย่างคืบแล้ว และ การที่ให้กระทรวงธรรมการ กระทรวง เกษตรธิการ โดยจำนวนน้อยไปกว่าปี ก่อน ๆ นั้นเป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ดังงบประมาณในสองอย่างนั้นน้อยลงกว่า ที่ควรจะได้แล้วเข้าใจว่ารัฐบาลคงจะไม่สามารถ ให้ระคับแห่งความสันติสุขอยู่ โดยที่ตั้งที่เป็นมาแล้วได้ นี้ข้าพเจ้าพูด ด้วยความวิตก เมื่อข้าพเจ้าพูดถึงบ งบประมาณบางกระทรวงที่ได้น้อยแล้ว รัฐมนตรีบางคนอาจจะลุกขึ้นขึงใจข้าพ- เจ้า ก็ได้ว่าอันนี้มากที่ท่านช่วยพูดให้ได้

งบประมาณมากขึ้น ถ้าท่านพูดเช่นนั้น
แล้วจะไม่เป็นกรรมกรรม เพราะเหตุว่า
มันควรจะให้เป็นความสามารถของท่าน
ซึ่งเราเชื่อแล้วว่าจะทำได้ผลดีกว่านี้ ให้
ได้ผลสมความมุ่งหมายของชาติในการที่
ท่านไ้งบประมาณน้อย ไปนั้น ทำให้
ความต้องการของชาติ อยู่สูงกว่าความ
มุ่งหมายของท่านไปอีก ต่อไปข้าพเจ้า
จะได้พูดเป็นกระทรวงๆ ไปท่านเคยรู้สึก
กันแล้ว ว่าการศึกษาของชาตินั้นเป็น
เทวโองการอันศักดิ์สิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญ
แต่บัดนี้เราเห็นแล้วว่าโรงเรียนต่างๆ ก็
ไม่พอ หรือมีบ้างก็ไม่พอกับความต้องการ
การ ไม่มีครู ยังขาดโรงเรียนอีกมาก เรา
บังคับไม่ได้ ข้าพเจ้าเคยเขียนหนังสือ
ไปยังรัฐมนตรีรวมการว่าทั้งแต่ยุค
พระราชบัญญัติ ประถมศึกษาขึ้นแล้ว
ภายในเขต ๕๐ เเสนจะต้องมาเรียน
แต่บัดนี้นักเรียนที่อยู่ในเขต ๕๐ เเสน
ไม่ได้มาเรียน จนบัดนี้รัฐมนตรีรวม
การก็ยังไม่ได้เสนอแก่พระราชบัญญัติ
นั้น อีกประการหนึ่งกระทรวงธรรมการ
เคยมีนโยบายว่าทางห้องที่หาเงิน ได้
เท่าไร ทางรัฐบาลกลางจะได้ครึ่งหนึ่ง
ครึ่งทางห้องที่ทำได้ ทางกระทรวง

ธรรมการก็ไม่มีเงินให้ ข้าพเจ้ารู้สึก
ร้อนใจแทนกระทรวงธรรมการ มาก
ท่านไม่ได้เตรียมตัวอะไรไว้ให้เพียงพอ
ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้นเพื่อต้องการให้สร้างคน
ขึ้นอยู่ในกรอบอันเข้มแข็งเพื่อกำจัด
ของชาติอย่างแท้จริง อีกประการหนึ่งใน
เรื่องเจ้าหน้าที่ ของกระทรวงธรรมการ
นี้ บางอำเภอทางกระทรวงธรรมการ
เคยแสดงว่า จะจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำ
อำเภอ ให้พร้อมเพียงทุกแห่งถึงทำยง
ถึง ชะวอก ไม่มี ธรรมการอำเภอเช่นนั้น
แล้วเราจะไปทำอะไรได้เมื่อไม่มีเครื่องมือ
ต่อไปข้าพเจ้าจะได้พูดถึงกระทรวง
เกษตรฯ นั้น ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ท่านตั้ง
งบประมาณซึ่งจะทำการอุดหนุน ทำใหม่
ทำฝ้าย ทำน้ำตาล อะไรเหล่านี้ก็สมควร
แล้วแต่การเหมืองแร่ซึ่งเป็นการสำคัญ
และเป็นสินค้าอุมประเทศชาติทำไม่
ท่านไม่อุ้มชูอุดหนุนบ้าง ท่านปล่อยให้
เป็นไปตามยถากรรม แล้วท่านบอกว่า
ภาคหลวงแร่นั้นเป็นเงินที่หาจะได้มาก
และท่านรัฐมนตรีกำลังกล่าวว่าจะได้มาก
ขึ้นอีก เพราะโลกกำลังเตรียมสงคราม
กัน แต่ท่านไม่ได้เหลียวมองที่กระเป๋าวา
เหมืองแร่ของเราเวลานี้คนที่ไหนมีเงิน

เหมือนเร่ก้อยู่ในฐานะเช่นใด เราจะ
 ท้องสอบสวน คนไทยที่โหนมีเงินไป
 ผูกเบงก์ จะมีในบริบทหนี้สินที่โหน
 บ้าง ขอให้องให้ซึ่ง อย่กมองแค่เงิน ๆ
 จงมองให้ซึ่งต่อไปอีก การค้าศกวิไม่ได้
 ระบายไรขึ้น บางจังหวัดเพียงแต่
 จังหวัดสงขลาจังหวัดเดียวก็ได้ทั่วถึง
 สาอะไรกับจังหวัดอื่น ๆ อีกประการหนึ่ง
 แม้ที่เราจะวิ่งเต้น ไปอย่างไรก็ยังไม่
 ไม่ให้เราส่งตัวเขาไป ถึงแม้ว่าจะให้
 งบประมาณไปก็ไม่มีประโยชน์อะไรใน
 เมื่อรัฐบาลยังไม่สามารถจะแก้ปัญหา
 เกี่ยวกับสัญญา รัฐบาลจะต้องแก้
 นั้นเสียก่อน ที่นั่นถึงรายจ่ายเรื่อง
 ไฟฟ้าฯนั้นใน พ.ศ. ๒๔๗๗ พ.ศ. ๒๔๗๘
 ไม่มีตั้งขึ้นเลยถึง พ.ศ. ๒๔๗๙ ขอ
 มาเป็นหมื่นเศษแล้วมีนักมาหนึ่งแสน
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไฟฟ้าเมืองเราขณะนี้
 กำลังดำเนินการแก้ไขบริษัทฝรั่ง
 อย่างหลกสุด เพราะว่าเราพนักงาน
 ของเราไม่คุ้มพอ ถ้าคนไทย
 เราทำ อาจจะทำได้มากกว่าเสีย
 ที่นี้ท่านสมาชิกทั้งหลาย อาจจะ
 ทักท้วงข้าพเจ้าว่า เอ๊ะ ว่าจะ
 ไร ถ้าไม่ให้เป็นแล้วกิจการจะ
 ไม่เลิกล้มไปหรือข้าพเจ้าขอ
 เรียนว่ากำลังงานถึงมีใหม่แล้ว

การไฟฟ้าเหล่านี้จะเป็นของเทศบาล
 แบ่งให้เป็นของเทศบาลกรุงเทพฯ เป็น
 ของที่การอื่นหนึ่งที่ย่อมหมายถึงส่วน
 ร่วมซึ่งเป็นการยุติธรรมมากกว่าที่จะ
 ปล่อยให้เงินของชาติส่วนรวมไปบำรุง
 แต่ในกรุงเทพฯ แห่งเดียว เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจะรับทำไปโดยที่ช่วยกำลัง
 ของเขา หากว่าที่จะเอางบประมาณ
 แผ่นดินไปถมทะเลให้ไม่ ข้าพเจ้า
 เป็นห่วงมาก ที่นี้มาถึงการสหกรณ์
 ปี ๒๔๗๕ เราตั้งไว้หนึ่งล้านสี่
 แสนเศษ เราหวังอย่างมากว่า
 ราษฎรที่ยากจน จะได้รับยกย่อง
 นำความกรุณาในเรื่องสหกรณ์ไป
 ไกลถึงอย่างเช่นในปักกิ่งปักกิ่ง
 ในรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณสหกรณ์
 ลงไปสองหมื่นกว่าบาทกลายเป็น
 หนึ่งหมื่นกว่าบาทเมื่อเป็นเช่นนี้
 ก็รู้สึกถึงความหวังของเรานั้น
 เป็นอันเหลวที่จะโทษเสียที่
 ปล่อยให้บางที่อาจจะล้มไปเลย
 ที่เดียวก็ได้ เมื่อก่อนมี
 ล้านสี่แสนท่านก็ทำอะไรไม่ได้
 มาปีนี้ล้านเดียวก็รู้สึกว่าจะ
 หมดสภาพทางสหกรณ์ซึ่ง
 ราษฎร จะได้อาศัยนั้นน้อยลง
 ไปจนคาดไม่ถึงว่าจะเป็นที่
 พึ่งแก่ราษฎรเป็นที่น่าเสีย
 ใจเป็นอันมาก ต่อมาถึง
 กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าพิจารณา

งบประมาณนั้นนี้ กระทรวงมหาดไทย ถูกส่งไปหนึ่งล้านเศษ ข้าพเจ้าไม่ได้ทราบเหตุผลว่า ที่กระทรวงมหาดไทย ถูกส่งเช่นนั้นด้วยความปรารถนาอันใด เพราะข้าพเจ้า ได้มองกิจการในหน้าที่ มหาดไทยนั้น กิจการที่ประเทศชาติต้องการ เป็นหนักหนา ในเรื่องแพทยศึกษา การวิชาชีพ กิจการด้านผู้แทนเสียงใหม่ ไก่สาวแล้ว นายแพทย์กิตติ การรชกิตติ เวลานี้การรชกิตติ ให้ที่อยู่เหมือนคอกหมู เราใช้กันแต่เรา ไม่ได้คิดถึงความเป็นอยู่ของเขา แล้วกระทรวงมหาดไทยถูกส่งงบประมาณลงไป อีกประการหนึ่ง ศึกษานี้ต่างๆซึ่งกระทรวงมหาดไทยจำเป็นต้องทำ เช่น กิจการทางช่างทำยาง ซึ่งข้าพเจ้าไปตั้งแล้วและ ไม่มีรัฐมนตรีคนใด ไปตั้งเลย ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ารัฐมนตรี มหาดไทยคนนั้นอ่อนสมรรถภาพ ข้าพเจ้า เชื่อว่าจะจะเข้มแข็ง เพราะข้าพเจ้าได้ เคยเห็นมาแล้วเพราะฉะนั้นจึงได้ทักท้วง ในเรื่องกระทรวงมหาดไทยนี้อย่างแรง ว่าไม่ควรจะลดลงไปเป็นอันขาด ข้าพเจ้ารู้สึก ว่า กระทรวงการต่างประเทศ ในเรื่องทั้งหมดในประเทศเยอรมัน และ ประเทศอิตาลี เราไม่จำเป็นต้องไปตั้งเลย ถึงการซื้อทุกทั้งสอง ๒ ประเทศ

นั้นข้าพเจ้าคิดว่าหนังสือเดือนหนึ่งก็ไม่ได้รออนับนับ แต่ข้าพเจ้าก็ ไม่รู้เหตุผล ความจำเป็นของรัฐบาล และข้าพเจ้าก็ ต้องทักไปทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าไม่รู้เพื่อ ให้ กระทรวงการต่างประเทศคงเหตุผล ข้อความทั้งหลายที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมา ประกอบด้วยเพื่อนสมาชิกข้าพเจ้าทั้งสอง ได้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่ารัฐบาล ควรจะได้ปรับปรุง งบประมาณนี้ให้ถูกต้องเสียใหม่ให้ถูกต้องตามความประสงค์ที่ ประเทศชาติต้องการ เพื่อจะให้เป็น เครื่องมืออันดีที่รัฐบาล จะได้นำความเจริญมาสู่ประเทศชาติต่อไป ๑๐ เดือนข้างหน้า

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี : กล่าว ว่า ข้าพเจ้าขอพูดบ้างสักเล็กน้อย มีปัญหา ในเรื่องงบประมาณยอกเงินสูงชันนั้นนี้ เนื่องจากความก้าวหน้าของประเทศชาติ ข้าพเจ้าไม่ข้องใจอะไรมากนัก แต่ ปัญหาหน้าที่ของเราคือการควบคุม งบประมาณทางสภา หน้าที่ของเรา ก็คือการควบคุม เราจะต้องควบคุม ให้เป็นไปด้วยดี การควบคุมจึงจะต้อง พึ่งหาหลักว่าหน้าที่ของผู้สนองงบประมาณจะต้องทำอย่างไร ถ้าหากว่ามี การ

หลักเสียงหรือหาทุนทางหลักเสียงเพื่อไม่ให้การควบคุมได้ผลจริงจัง ก็เป็นเรื่องที่จะคงกล่าวกันในเบื้องต้นข้าพเจ้าขอเรียนถึงรายจ่ายพิเศษ ซึ่งเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับเงินคงคลังมีจำนวนสิบห้าล้านบาทเศษ ๆ นี้จะใช้ได้ในกรณีเช่นไรตามหลักนั้นก็คือการใช้เป็นเงินลงทุนจำนวน ๑๕ รายการที่ส่งมานี้ แต่ในที่นี้เราจะเห็นว่ามียหลายรายการที่ไม่ใช่ลงทุน เป็นทุนว่าเป็นทุนสำรองการสว่างทาง การสร้างสนามบิน การนำร่องเหล่านี้เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม สมมติว่าจะส่งคราวที่เข้าเป็นการลงทุนทางเศรษฐกิจ ข้าพเจ้าจะคิดว่าถ้าออกไปว่ากาที่ร่วมส่วนรายจ่ายพิเศษหรือกับรายจ่ายประจำเช่นนี้หาเป็นการถูกต้องหรือด้วยวิธีงบประมาณที่คงามไม่ เพราะเกี่ยวกับการควบคุม จึงอยู่ พ.ศ. ๒๔๗๘ เคยเสนอรายจ่ายพิเศษเช่นมา ๘ รายการก็ได้มีการท้วงกันบ้าง แต่ก็ไม่มากมายนัก ในที่สุดก็รับหลักการไป ในวันที่ข้าพเจ้าจะขอเรียนถึงเหตุผลที่ข้าพเจ้าคิดว่ากล่าวไม่ถูกต้องด้วยวิธีเสนองบประมาณ ก็เพราะว่ารายจ่ายพิเศษลักษณะของมันมีอยู่ไม่จำเป็นต้องจ่ายภายในระยะเท่าใด จึงอยู่ในที่นี้เรา

เสนอว่าจ่ายในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ แต่ตามลักษณะอันแท้จริงของรายจ่ายพิเศษนั้น ในเรื่องระยะเวลาไม่เหมือนกัน รายจ่ายประจำ เพราะฉะนั้นการควบคุมหรืออีกนัยหนึ่งหลักการอาจจะผิดพลาดไปได้ข้อหนึ่ง ข้อสองอาจจะทำให้คุณภาพงบประมาณประจำมีเสียไป เพราะเหตุว่าถ้าท่านเปิดคู่มือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านจะเห็นว่ารายจ่ายซึ่งท่านเรียกว่าลงทุนต่าง ๆ ๑๕ รายการนี้ไม่ได้แสดงถึงรายจ่ายหรือรายรับเลยสักตารางค่างเดียว ทางที่เราให้ลงทุนสิบห้าล้านบาทเศษ นั้นเราควรมีรายได้ นี้ไม่ได้แสดงออกมาซึ่งรายได้ควรมีอย่างน้อยก็หลายตารางค่างที่เดียว ที่มีการควบคุมจะมีได้อย่างไร การควบคุมจะยุ่งยากก็คือว่าการแยกพิจารณาอาจจะบกพร่อง เพราะเหตุว่าการเสนองบประมาณอาจจะเสนอได้ ๒ ทาง ทางหนึ่งรายจ่ายพิเศษไม่ได้ออกไป รายจ่ายประจำซึ่งอาจจะเห็นว่ามาจากทางรายจ่ายประจำไม่ได้ ก็เลยขอทางรายจ่ายพิเศษหลักไปบันทึกน้อยครั้งเป็นต้น และบางทีก็มาพร้อม ๆ กัน โดยเหตุนี้รายจ่ายพิเศษจึงควรที่จะเป็นงบประมาณอีกส่วนหนึ่ง นอกจากนั้นข้าพเจ้าขอเริ่มถึงวิธี

พระราชบัญญัติงบประมาณ ๒๔๗๖ เป็นประการที่ ๒ ในมาตรา ๑๐ มีความว่า "เมื่อระยะใกล้จะสิ้นปีให้รัฐมนตรีคลังรวบรวมรายรับและรายจ่าย เสนอมาซึ่งคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีจะได้นำออกต่อสภาผู้แทนราษฎร" ความมุ่งหมายในมาตรานี้มีอย่างไร ตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจ ก็คือเกี่ยวกับการควบคุมงบประมาณนั่นเอง ตามที่รัฐมนตรีคลังได้กล่าวไว้ยาวว่าจะมีเหตุผลอะไรที่จะเกิดขึ้นเท่านั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่พอ ไม่รู้ว่าตัวเลขจริงมีอย่างไร พอสำหรับและเสนอขึ้นมาเท่านั้น ไม่พอสำหรับการควบคุมของสภาผู้แทนราษฎร เพราะเหตุว่าเรารู้ไม่ถึง ไม่รู้ตัวเลขจริง เพราะท่านอาจจะปกปิดข้อเท็จจริงก็ได้ อีกนัยหนึ่งก็คือว่ารัฐบาลไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเคยตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีคลัง แต่สภาฯ ก็ตอบไปคล้าย ๆ กับที่พระพิณฯ กล่าวเมื่อก่อน เพราะฉะนั้นในปัญหาเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้าพเจ้าทำหน้าที่ควบคุมงบประมาณ ขอให้ช่วยพิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควรแล้วหรือไม่ เรื่องควบคุมโดยไม่ให้มีหลักอะไรให้เรารควบคุมเลย ตามที่ข้าพเจ้า

ได้เรียนมาแล้ว นอกจากนั้นข้าพเจ้าขอชี้ข้อบกพร่องส่งเสริมเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าที่ได้กล่าวมาแล้วบางประการ ซึ่งเรียกว่ารัฐบาลตั้งรายจ่ายขึ้นมาน้อย ซึ่งสมควรจะได้น้อย แต่กลับได้มาก ปัญหาในเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรม ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าการส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยทั่วไป ประเทศอาจจะทำได้หลายวิธีวิธีหนึ่งให้ทุนอุดหนุนตามสมควร วิธีที่ ๒ ออกกฎหมายควบคุม วิธีที่ ๓ ทำเอง ปัญหาซึ่งว่าจะทำเองหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าอยาก จะเรียกว่าเป็นปัญหาโลกแตก โดยมากมีผู้วิจารณ์ไปในทางดีและทางร้าย ข้าพเจ้าขอวิจารณ์ว่า ถ้ารัฐบาลจะมาทำเองนั้นผลร้ายจะต้องตกอยู่กับประชาชน เพราะทำโดยทั่วไปแล้วเมื่อมาเทียบกับผลงานของเอกชนนั้นมันคิดมาผลึกกันมาก ซึ่งเราได้เคยพรรณานักมาแล้ว ปัญหาปัจจุบันซึ่งรัฐบาลสนับสนุนการทำอุตสาหกรรมโดยการกระทำเองนั้นจึงไม่ชอบด้วยนโยบายของข้าพเจ้า แต่จะชอบด้วยนโยบายของท่านผู้ใดนั้นเป็นอีกประการหนึ่งข้าพเจ้าขอกล่าวเพียงเท่านี้

ก็คือว่ารายได้ทั้งประเทศที่ได้เพิ่ม
๒,๕๒๐,๓๓๗ บาทเท่านั้น ในจำนวนนี้
ได้ไปเพิ่มให้แก่กระทรวงกลาโหม
๓,๔๓๕,๕๗๖ บาท เพราะฉะนั้น
จึงเห็นว่าเมื่อตัดรายการที่ได้เพิ่มให้แก่
กระทรวงกลาโหมออกแล้ว จะเป็นว่า
กระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ นอกจาก
กระทรวงกลาโหม ได้ลดรายจ่ายลง
ไปอีกถึง ๕ แสนบาททั้งนี้ จะเห็นว่า
ประเทศสยามได้ลดรายการในการบำรุง
ประเทศชาติในการเศรษฐกิจ การศึกษา
เป็นจำนวนเงินถึง ๕ แสนบาท แต่
งบประมาณได้เพิ่มขึ้น ๒ ล้านบาทนั้น
ได้เพิ่มขึ้นไม่ถึงจำนวนที่เพิ่มให้
กระทรวงกลาโหม เมื่อเป็นดังนี้แล้ว
เราจะภูมิใจได้ กระไรว่าประเทศเราเป็น
ได้ก้าวหน้า เราจะภูมิใจอย่างไร เราได้ตั้ง
งบประมาณถึง ๑๐๔,๙๗๑,๖๖๕ บาท
เป็นการที่ทำให้ประเทศชาติก้าวหน้า
ไปสู่ความเจริญ ด้วยเหตุผลนี้จึงเห็นว่า
พระราชบัญญัติงบประมาณนี้ไม่มีรายการ
อันเหมาะสมในการที่จะนำชาติก้าวหน้า
ต่อไป ข้าพเจ้าจึงเห็นพ้องด้วยสมาชิก
๔ นายที่ได้กล่าวแล้วนี้ว่ารัฐบาลควร
จะทำประการที่สำคัญในความกติกของ

ข้าพเจ้า คือว่าก่อนพระราชบัญญัตินี้
ไปปรับปรุงมาเสียใหม่ มีเช่นนี้ในข้าพเจ้า
ก็เห็นพ้องด้วยกับสมาชิกว่าไม่ควรรับ
หลักการไว้พิจารณาต่อไป ในการตั้ง
งบประมาณนี้ รัฐบาลได้ตั้งลำดับไว้
เป็น ๔,๕ ประการตามลำดับกัน กล่าว
คือว่าลำดับแรกนั้นเป็นการป้องกัน
ประเทศ ประการที่หนึ่งการป้องกัน
ประเทศซึ่งรัฐบาลได้พิจารณาเห็นแล้ว
ว่าการบำรุงอาชวยุทธภัณฑ์ของประเทศ
เป็นการจำเป็นจะต้องได้เพิ่มมากขึ้น
ประการที่ ๒ คือการบำรุงการกสิกรรม
ประการที่ ๓ คือการบำรุงการเศรษฐกิจ
ประการที่ ๔ คือการบำรุงการศึกษา
ประการที่ ๕ ใช้จ่ายอื่น ๆ แต่เมื่อได้
พิจารณารายการที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว
นั้น จึงเห็นว่ารัฐบาลไม่ได้เพิ่มงบประ
มาณในรายการที่ ๒, ๓, ๔, และ ๕,
ดังที่กล่าวแล้ว คือว่าการเศรษฐกิจ
การศึกษาและอื่น ๆ นั้น ไม่ได้เพิ่มขึ้น
แม้จะมีรายการที่เพิ่มขึ้นนั้นก็เป็นการ
ที่เบียดบังจากประเทศอื่น ไม่เพิ่ม
ประเทศนี้ ประเทศนี้ไปเพิ่ม ประเทศไหน
ซึ่งข้าพเจ้าจะชี้แจงรายการให้เห็นว่า
ความจริงหาได้เป็น ไปกับรัฐบาลแต่คง

นั้นไม่ กล่าวคือรัฐบาลแสดงไว้ว่าจะ
บำรุงการกสิกรรมเพิ่มขึ้น เมื่อได้
พิจารณางบประมาณกรมเกษตร ฯ นั้น
จะเห็นว่าได้ลดการจรรดง ๒๔๘.๘๓๕บาท
ซึ่งทั้งนี้เราจะเห็นว่า เมื่อการจรรเป็น
อุปกรณสำคัญในการบำรุงการเกษตร
และการกสิกรรมน้อยลงไปเป็นธรรมดา
ด้วย ทว่าเลขที่ลดลงทั้งนี้จึงเป็นว่า
การกสิกรรมของประเทศหาได้รับการ
บำรุงพอควรไม่ ที่นการชลประทานที่
เกี่ยวกับการเกษตรและเศรษฐกิจนั้นได้มี
จำนวนเงินเพิ่มขึ้นแต่เพียง ๘ หมื่นบาท
ซึ่งทั้งนี้ ได้ลดการจรรลงไปเสียด้วยเป็น
จำนวนเรือนพัน ฯ ซึ่งเห็นว่าทั้งนี้ไม่ได้
ทำให้การชลประทานนั้นดีขึ้น จึงเป็น
การขัดแย้งว่าจะบำรุงการกสิกรรมและ
เศรษฐกิจนั้นไม่ใช่เป็นความจริง ใน
ส่วนการเกษตรที่รัฐบาลแสดงไว้ว่าจะ
บำรุงนั้น ก็จะทำกรวางวัดที่ดินนั้น
ไม่ใช่ว่าเป็นการบำรุงเกษตรกรรม
การส่งเสริมการโลหกิจ การควบคุม
สหกรณ์ สหกรณ์นั้นเราจะเห็นว่าเงินเดือน
ได้เพิ่มขึ้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น การ
ปราบปรามโรคสัตว์ แล้วก็การทำเหมือง
ฝายแม่น้ำฝกที่ยังค้างอยู่ เมื่อได้พิจารณา

เหล่านี้แล้ว ไม่ได้เห็น ไปในแง่ใดที่
รัฐบาลส่งเสริมการเกษตรกรรมของ
ประเทศเป็นการพอควร เราได้กล่าว
แล้วว่า การกสิกรรมนั้นเป็นกระดูก
สันหลังของประเทศในวงการเศรษฐกิจ
ที่รัฐบาลได้ปรับปรุงเป็นที่ ๒ นั้น
รัฐบาลได้แสดงว่าจะคงช้างพดลพิชัย
ในต่างประเทศ และจะคงระเบียบการ
พาณิชย์ บ้างและส่งเสริมให้ของเกี่ยว
บำรุงการเกษตรกรรม การแยกธาตุ
และการคลังออมสิน แต่ว่าในการคลัง
ออมสินนั้นเราจะเห็นว่าจำนวนเงิน
ได้ลดลงในกรมไปรษณีย์โทรเลข ๑๔.๓๐๕
ทั้งนี้จึงเห็นได้ว่าในคำชี้แจงประกอบร่าง
ของรัฐบาลนั้นเป็นการขัดแย้งอยู่ในตัว
แม้ว่ารัฐบาลจะได้แสดงว่าจะบำรุงการ
กสิกรรม ว่าเศรษฐกิจ ใดๆ มากก็
แต่ว่ารายการนั้นได้เป็นการขัดแย้งกัน
อยู่ในตัว มาถึงปัญหาในเรื่องการศึกษา
ซึ่งข้าพเจ้าพูดถึงงบประมาณแล้วไม่ได้
เคยเว้นกล่าวในเรื่องการศึกษาเคย
สำหรับคราวนี้จะไม่กล่าวถึงการ
ศึกษาเสียก็จะเป็นการยุติธรรม ที่ได้
กล่าวคราวที่แล้วๆ มาจึงขอกกล่าวว่าการ
ศึกษาของประเทศนั้นถ้าได้รับเงินบำรุง

ในการศึกษาประชาชนลพบุรีเพิ่มแต่เพียง ๕ แสนบาทเท่านั้นเป็นจำนวนเงินที่ไม่ค่อย และไม่เพียงพอ ทั้งนี้เรารู้ว่าถึงความจริงที่ปรากฏอยู่ในเหตุการณ์ของการศึกษา ในปัจจุบันนี้ นักเรียนเป็นจำนวนมาก ถ้าจะเอาสถิติมากสาวในที่นี้ก็จะเป็นการยืยาว ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการศึกษาคามพระราชบัญญัติประถมศึกษาที่เราประกาศใช้บังคับทั่วประเทศนั้น ให้ได้รับการศึกษาพอควรข้าพเจ้าเห็น พ้องกับสมาชิกเป็นอันมากที่โต้กล่าวว่า การศึกษานั้นเป็น หลักอันสำคัญที่สุดใน รัฐธรรมนูญถ้ารัฐบาลนี้จะสนับสนุน ให้พลเมืองได้รับการศึกษาดังซึ่งพอควร ตามที่ รัฐธรรมนูญประสงค์เพื่อประชาชาติไทยเราจะได้ก้าวหน้าต่อไปในทางที่มี สมรรถภาพและความศักดิ์สิทธิ์อันแท้จริง ต่อไปเมื่อได้อ่านถึงคำบัญชาการบำรุงของประเทศที่รัฐบาลได้แยกไว้แล้วนั้น คือ ว่าการ บำรุงประเทศ การกลสิกรรม การเศรษฐกิจหรือการศึกษาอื่น ๆ นี้ ข้าพเจ้า ไม่เห็น พ้อง กับรัฐบาลเลย เห็นว่าการ ที่รัฐบาลได้วางลำคัมการ บำรุงประเทศโดยลำคัม ๕ ประการเป็น ลดหล่นกันมาเช่นนั้นเป็นการ ไม่สมควร

ในฐานะของประเทศในปัจจุบันนี้ทุกครั้งที่ เหมือนว่ามีแต่ข้าพเจ้าคนเดียวที่ พยายามกล่าวโต้แย้งในเรื่องงบประมาณ ของกระทรวง กลา โหม ทั้งนี้จะไม่ กล่าวก็จะ ไม่ดี เหมือนกับที่ ได้กล่าวมา แล้ว ก็เห็นว่าควรจะให้ข้าพเจ้าทำหน้าที่ ต่อไปตามควร คือว่าหน้าที่เราจัดการ บำรุง ประเทศเข้าในอันกับ ๑ ยิ่งกว่า การศึกษา การเศรษฐกิจของประเทศนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่สมควร ที่ข้าพเจ้า ได้คัดค้าน ในเรื่อง การ บำรุงประเทศ ว่า ไม่ควรอยู่ในอันกับ ๑ ประเทศสยาม ไม่ควรบำรุงกำลังให้เกิดความแก่การ รักษาตัวเองหรือรักษาความสงบภายในแต่ ข้าพเจ้าเห็นไปแน่แท้ว่าการศึกษา การ กลสิกรรมและเศรษฐกิจนั้นควรจะมาหน้า ทิ้ง ๓ ประการ คือว่าเมื่อประเทศสยาม ได้มีการศึกษาพอควรที่พลเมืองทุก ๆ คนที่รู้จักรักษาตัว รู้จักความรักประเทศ อย่างถูกต้อง เมื่อเช่นนั้นเราจะถึงลัทธิชินก็ได้ สหิทธิรักษาอันแท้จริง เมื่อพลเมือง ที่ได้รับการศึกษอันแท้จริงนั้นมีความ สมบูรณ์อันสูงเป็นอันสูงทีเดียว อีก ประการ หนึ่งการกลสิกรรมก็เป็นกระดูก สิ้นหลังของประเทศเมื่อได้รับการบำรุง

พอควรแล้ว เมื่อนั้นถึงเวลาสมควรที่
เราจะจัดการป้องกันมิให้ใครขมเหง่วงแก
ได้ ควร จะ มา หลัง ใน เมื่อ เรา พร อ้ม ใน
ทุกๆ ประการ ชาว เจ้า พร อ้ม ที่ จะ สน บั สนุน
ใน เมื่อ การ ศึกษา การ เศรษฐกิจ การ
กสิกรรม ได้ ก้าว หน้า พอ ควร จน กว้าง ทุกๆ
คน ได้ รู้ จัก หน้า ที่ ของ คน ทาม สม ควร แล้ว
ทัน ถึง บรม ประมา ณ ราช าย ฆ ะ บรม ประมา ณ
ราช าย ฆ ะ ของ เรา ได้ กล่าว แล้ว ว่า ทุก
กะ ทรวง ทบวง กรม ได้ คลัง ส่วน รวม
เป็น จำนวน ๕ แสน บาท เพราะ ฉะนั้น
ข้าพเจ้า จะ ไม่ กล่าว รายละเอียด เป็น
กะ ทรวง ทบวง กรม ไป แต่ จะ ขอ คง ขอ
สัง เกศ ไว้ แต่ เพียง ว่า การ เทศบาล
มี ราช าย ฆ ะ น้อย กว่า บั ก ลาย นั ย่อม จะ ทำ
ให้ การ ก้าว หน้า ของ ประเทศ ไม่ ก้าว หน้า
ไป อย่าง ที่ คง จะ ทรง ตัว อยู่ หรือ ด้อย ลง
ใน จำนวน เงิน ๕ แสน บาท ดัง ได้ เรียบ
แล้ว นั้น อีก ประการ หนึ่ง ที่ ไกร จะ ขอ
เรียน ต่อ ที่ ประชุม นี้ ก็ คือ ว่า มี เงิน ลง ทุน
ว่า ด้วย กระจก ษ นามัน เชื้อเพลิง ฝ้าย
และ น้ำ ทาล ราช การ ทัง ๕ ประการ ที่
ข้าพเจ้า ยก มา กล่าว นี้ เรา เห็น เคน ชัก ว่า
จำ จะ ต้อง มี ราช ใ ได้ การ ทำ นามัน เชื้อ
เพลิง นั้น ปรา กฏ ว่า ได้ มี ราช ใ ได้ อยู่ แล้ว
แต่ ว่า ใน ชั้น กรรม ราช ใ การ ได้ พิ จาร แด

๑๕๓
เหมือน กัน ว่า ควร จะ คง ราช ใ ว่า ด้วย
นามัน เชื้อเพลิง ลง ใน บรม ประมา ณ ถ้า ไม่ คง
อย่าง นั้น จะ เป็นการ ผิด หรือ ไม่ เพียง ใด
ข้าพเจ้า เห็น ว่า ผู้ ที่ มีความ ชำนาญ ในการ
คลัง คง จะ รู้ ดี แยก ใน ความ คึก ของ ชาว เจ้า
เห็น ว่า การ ที่ เรา ได้ มี ราช ใ ได้อื่นๆ นอก
จาก การ ทำ งาน และ การ ประกอบ การ
อุตสาหกรรม อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด นั้น ถ้า
เรา ไม่ คง ราช ใ ไว้ ใน บรม ประมา ณ เช่น นั้น
ย่อม เป็นการ ผิด ก่อ วัช ิ การ บรม ประมา ณ
เป็น แน่ การ ที่ เรา อุต ษ ที่ ลง ทุน ลง รอน ติง
บวิ ษ ทกระ ษ ษ นก ติ ลง ทุน ลง รอน ใน
เรื่อง นามัน เชื้อเพลิง ใน เรื่อง ไร่ ไร่ ถัก ติ
อย่าง น้อย เรา จะ ต้อง มี โภค ทร พย์ ที่ ควร
ในการ นั้น ซึ่ง ควร จะ ใด เกิด เป็น ราช ใ
ของ ประเทศ แต่ ในการ ที่ เรา ลง ทุน แล้ว
ให้ คน ะ ไป โดย เรา ไม่ ควบคุม ษ ษ ติ และ บั
นั้น มี ราช ใ อย่าง ใด นั้น จึง ไม่ เป็นการ
สม ควร เมื่อ บั น เรา ได้ เคย พู ติ ใน เรื่อง
นี้ ว่า การ ที่ เรา ใ ษ ไร เกิด ผิด ษ ษ นก ติ ควร
จะ คง ราช ใ ใน ราช ใ ได้ ทัง ๕ ราช การ ที่ รัฐ บาล
ไม่ ได้ คง ราช ใ ไว้ ใน ประ เภท ราช ใ ได้ นั้น
ข้าพเจ้า เห็น ว่า ไม่ เป็นการ ชอบ ถ้า เรา
มา คึก คลัง ราช ใ ได้อย่าง อื่น ที่ เรา ลง ทุน ไป
เป็น คน ว่า ลง ทุน ในการ นาร ่อง ติ ในการ
รด ไฟ ติ ติ ในการ ไป ประ มณ ี ไท ไร ฤ ติ ติ

เห็นว่ากรรมรื่องได้ทำรายได้ให้เราในปี ๘๐ พ.ศ. ๒๔๘๐ สองแสนกว่าบาท เช่นนี้เป็นต้น ซึ่งทั้งนี้กระดาษน้ำมัน เชื้อเพลิง ฝ้ายและน้ำตาลก็ควรจะมีรายได้มาส่งเสริมอยู่ด้วยเช่นเดียวกัน ในส่วนรายได้ภาษีอากรในปีพ.ศ. ๒๔๗๘ ว่าด้วยนั้น ได้มีเนื้อที่ทำการเพาะปลูกมากกว่าปีพ.ศ. ๒๔๗๕ ประมาณในราว ๒ ล้านไร่ จำนวนที่รัฐบาลได้เสนอเมื่อก่อนว่าประมาณเท่าที่จะเสียหายสำหรับปีหน้าในราว ๒๓ เปอร์เซนต์นั้น การคำนวณของเจ้าหน้าที่จะผิดถูกเพียงใด ข้าพเจ้าไม่สมควรจะทราบได้แต่ข้าพเจ้าสามารถที่จะให้ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในจังหวัดที่ข้าพเจ้าได้ผ่าน ไปมาและจังหวัดที่ข้าพเจ้าอยู่ โดยเฉพาะอาณาเขต พิบูลซึ่งเป็นอาณาเขตที่นาได้ผลดีตลอดมาทุก ๆ ปีนั้น มีปรากฏว่าการทำนาจะไม่ไ้ผลถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ และในจังหวัดที่ข้าพเจ้าผ่านมากี่เช่นเดียวกัน เว้นแต่ อโยธยา ได้ผลมากกว่าปีกลายนี้เล็กน้อยซึ่งเป็นส่วนน้อย ส่วนในจังหวัดที่ข้าพเจ้าผ่านมา เช่น ชูชันธุ์ สุรินทร์เหล่านานาได้แห่งแล้งปรากฏว่ามีชาวกินละเมือก ๒ เมื่อกเมื่อพุกถึงเมื่อกข้าว ๒ เมื่อกนั้นแล้ว จะเห็นว่าชาวนานี้ไม่ได้

ผลเสียเลย ทั้งนี้จึงเห็นว่าที่รัฐบาลได้ทรงรายได้ในเรื่งค่าวัสดุคงจำนวนเล็กน้อยนั้น น่าจะไม่เป็นการถูกต้องนัก ว่าโดยการตั้งงบประมาณนี้ สภาฯ นี้ได้เคยทักท้วงและบักกลายหน้าพเจ้าก็ได้เคยทักท้วงว่ารัฐบาลตั้งงบประมาณในทางที่จะเรียกว่าอย่างไรก็ยังไม่ถูก คือว่างงบประมาณ ทางรายได้ก็น้อยกว่าความเป็นจริงเช่นปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ว่าเราบริบมาถึง ๑๔ ล้านกว่าบาท และในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ มากขึ้นรวม ๕ หรือ ๑๐ ล้าน ส่วนรายจ่ายนั้น เราจ่ายไม่ถึงงบประมาณที่ได้ตั้งไว้ก็มี จึงเห็นว่าการรายได้ เราได้ก็น้อยกว่าได้จริงเป็นจำนวนสิบ ๆ ล้านบาท ทั้งรายจ่ายก็จ่ายน้อยกว่างบประมาณซึ่งทั้งนี้จะเห็นว่าการที่รัฐตั้งรายจ่ายน้อยไปนั้น ก็เกรงไปว่าเราจะกระทบกระเทือนในงบประมาณส่วน รายจ่ายนั้นเรามีความไว้วางใจเจ้าหน้าที่ที่ได้ตั้งไป แต่ความจริงหาได้ใช้จ่ายงบประมาณที่ตั้งไว้ไม่ แสดงว่าเจ้าหน้าที่ยังหย่อนสมรรถภาพอยู่บ้าง แต่สำหรับ ในปีนี้ รัฐบาลเพิ่มมากขึ้น ๑๐๔ ล้านบาทนั้น เป็นจำนวนที่สูงไป ข้าพเจ้าไม่กล้าที่จะกล่าว เช่นนี้

โดยที่ว้าย่อเท็จจริงในเรื่องการทำนาเฉพาะจังหวัดที่ข้าพเจ้าอยู่ว่าทำนาไม่ได้ผลตามความมุ่งหมายของรัฐบาล ที่ว่าจะเสียหายในราว ๒๓ เปอร์เซ็นต์นั้น สังกะจากโรงสีก็เช่นเดียวกัน รู้สึกว่าโรงสีนั้น ไม่ได้ทักท้วงถึงความวุ่นวายในเคาน์หนึ่ง ๆ ไม่มากพอที่จะเฉลี่ย น้อยกว่าปีกละหนึ่งถึงครึ่ง เช่นนี้ก็จะเห็นได้ว่าสินค้าข้าวก็ จำนวนข้าวที่จะหมุนเวียนในประเทศก็ และอื่น ๆ ก็คงจะน้อยลงไปเป็นอันมาก สำหรับการทำนาในปีนี้ก็เห็นแล้วว่ามี การเสียหายรัฐบาลก็ได้จ่ายเงินช่วยเหลือชาวนาไปแล้วหลายจังหวัดเช่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดนครนายก เป็นต้น แต่ยังมีอีกหลายจังหวัดที่จะขอรับมาในเรื่องนี้ช่วยเหลือชาวนาในงบประมาณนี้เราไม่เห็นเลยว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณที่จะช่วยเหลือชาวนาในเรื่องเหล่านี้ จึงเห็นว่า น่าจะบอกพอๆ ในเรื่องเหล่านี้เมื่อเราวิจัยเท็จจริงเช่นนี้แล้ว เราไม่ได้ช่วยเหลือชาวนาอย่างใด ๆ เลย ว่าในปีที่ไม่ทันสนธิ เราได้ช่วยเหลือชาวนาไปแล้วหลายจังหวัด และกำลังจะช่วยเหลือต่อไป จึงเห็นว่า การทำงานของราษฎรนั้น ไม่ได้ผลพอควร ข้าพเจ้าจึง

หวังเป็นอันมากว่างบประมาณนี้ ได้ตั้งสำหรับเป็นรายจ่ายที่จะช่วยเหลือชาวนาในการเหล่านี้เป็นอย่างดีว่าโดยรายได้ในเรื่องรัฐูปการ มีสมาชิกใดกล่าวเหมือนกันว่า การที่รัฐบาลได้ตั้งเก็บรัฐูปการไว้ นั้นให้เหตุผลแก่เพียงว่าจะมันให้แก่เทศบาลโดยไม่คิดถึงค่าใช้จ่ายที่ราษฎรทำนาไม่ได้ผล เป็นการคาดคะเนที่ผิด ผลย่อมกระทบกระเทือนถึงกันเป็นอันมากเมื่อชาวนาเป็นอันมากที่ไม่มีข้าวจะกินตลอดปีส่วนหนึ่งรับจ้างก็ไม่มี พวกชาวนาเหล่านั้นก็ไม่สามารถที่จะหาเงินมาเสียรัฐูปการได้ ด้วยเหตุผลสองประการนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าการตั้งเงินรัฐูปการและค่านานี้ย่อมไม่ได้ผลเต็มตามประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ส่วนรัฐูปการที่รัฐบาลไม่ได้มันให้แก่เทศบาลกรุงเทพฯ และธนบุรีนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า มีรายได้ที่ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลจะตั้งงบประมาณไม่คืนก็ คือ รัฐูปการอาชญาบัตรและล้อเลื่อนในส่วนรัฐูปการนั้น ไม่ได้มัน ส่วนลดให้แก่เทศบาลนครกรุงเทพฯ และธนบุรี ส่วนค่าอาชญาบัตรนั้นรัฐบาลกลับตั้งเพิ่มขึ้นซึ่งแสดงว่ารัฐบาล ไม่ได้เตรียมที่จะให้ค่า

อาชญาบัตรศักดิ์ในเขตเทศบาลนั้นเป็น
 ของเทศบาล พระราชบัญญัติภาษีเรา
 ได้ผ่านสภาฯ ไปแล้วเมื่อสมัยสามัญทิ
 แล้วมานี้ เราได้เห็นแล้วว่าจะเป็นเงิน
 รัชชูปการและล้อเลื่อน ให้แก่เทศบาล
 ข้าพเจ้าหวังว่าผู้แทนราษฎรจังหวัด
 พระนครและชนบท น่าจะมีความเกือ
 รอนในเรื่องนี้ที่ไม่ได้รับส่วนแบ่งในเงิน
 รัชชูปการและล้อเลื่อน ซึ่งในเรื่องนี้
 ท่านน่าจะลงขันคุมตามร้องเอาจนได้ส่วน
 ค่าอาชญาบัตรซึ่งพระราชบัญญัติบัญญัติ
 ได้กำหนดให้ รัฐบาลยกให้แก่เทศบาล
 ทั้งหมดนั้นในพระราชบัญญัติงบประมาณ
 ฉบับนี้ได้คงค่าอาชญาบัตรขึ้นซึ่งแสดงว่า
 งบประมาณนี้ รัฐบาลไม่ได้พร้อมที่จะ
 ให้ค่าอาชญาบัตรแก่เทศบาลเลย แต่
 เมื่อเราได้ถือออกพระ ราชบัญญัติขึ้นภาษี
 ไปแล้ว รัฐบาลจะไม่ให้ผลศักดิ์สิทธิ์
 เช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เป็นการสมควร
 ในเรื่องการออกพระราชบัญญัติขึ้นภาษี
 จนเราได้ร้องแล้วว่า รัฐบาลขึ้นให้ไม่เป็น
 การเพียงพอเท่าที่ รัฐบาลนั้นให้แทนไม่
 เป็นการสมควร แต่ครั้นเมื่อเทศบาลได้
 ได้การรัชชูปการ ค่าอาชญาบัตรและค่า

ล้อเลื่อนเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลกลับไม่มีราย
 ใต้ให้แก่เทศบาล เทศบาลนั้นก็น่าจะอยู่
 ไม่ได้ นอกจากจะอยู่ได้ก็ด้วยเงินอุดหนุน
 ของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐบาล
 ไม่ทำตามพระราชบัญญัติที่ออกไปแล้วนั้น
 ข้าพเจ้าไม่ชอบ อีกประการหนึ่ง ที่
 ข้าพเจ้าใครจะยากกล่าวในที่นี้ก็ถือว่า
 การที่รัฐบาล ได้ร่างมาตรา ๑๕ ขึ้นใหม่
 ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 กลัง โอนรายการใดๆ ไปครั้งจ่าย
 ใต้นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เป็นวิธีการที่
 สภาฯ นี้ น่าจะอนุมัติ โดยเด็ดขาด
 ที่เกี่ยวข้อง เพราะว่าภารกิจให้อำนาจแก่
 รัฐบาลไปเช่นนั้น ก็หมายความว่าเรา
 ไม่ต้องมีรายการตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕
 อย่างใดเลย คือเราควรจะเขียน
 มาตรา ๑๕ ไว้จ่ายแต่เพียงว่างประมาณ
 รายจ่ายพิเศษให้จ่ายในจำนวนเงิน
 ๑๕,๕๕๑๖,๕๘๖ บาทเท่านั้นเป็นพอโดย
 ไม่ต้องจำแนกรายการการที่ราประสงค์
 ให้รัฐบาลจำแนกรายการมารวมทั้ง ๑๕
 รายการนั้นก็เพื่อเราจะ ใ้รู้ว่าแต่ละ
 อย่างนั้นเราควร จะอนุมัติ เงิน หรือ ไม่

เพียงไร แต่เมื่อรัฐบาลได้แยกรายการ
เช่นนี้ รัฐบาลกลับไปสงวนสิทธิคาม
มาตรา ๗ ในการที่จะให้อำนาจโอน
จำนวนเงินตามรายการที่ระบุไว้ นั่น ลด
จากรายการหนึ่งไปเพิ่มอีกรายการหนึ่ง
ก็ได้ ก็เมื่อเช่นนั้น การที่จะแยก
รายการไว้ก็ไม่ใช่ประโยชน์ที่สภานี้
จะพิจารณาตามรายการนั้น เพราะฉะนั้น
ในการที่จะคงให้สิทธิอยู่เช่นนั้นแล้วก็
ควรที่จะตัดรายการนั้นออกด้วยเหตุผล
ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วนั้น จึงเห็น
ว่ารัฐบาลน่าจะ ได้ถอนร่างพระราช
บัญญัตินี้ไปปรับปรุงมาใหม่หรือไม่ เช่น
นั้นสภานี้ก็ไม่ควรจะรับหลักการ

พระพิไลยสุนทรการ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดภูเก็ต : กล่าว ว่า ข้าพเจ้า
ผู้หนึ่งมีความข้องใจในรายละเอียด
คือ ควรจะมีคำชี้แจงอธิบายประกอบ
ให้เข้าใจอย่างละเอียดอย่างที่ท่านสมาชิก
ได้กล่าวแล้ว ฉะนั้นในหมวดที่กระทรวง
ธรรมการมีคำชี้แจงในงบประมาณราย
จ่าย ไม่ถึงสองบรรทัด ก็หมายความว่า
ว่าได้เพิ่มงบประมาณในการศึกษา และ

ในการ ประถมศึกษาให้มากขึ้น แล้วก็
หมด แต่ความจริงเมื่อมาตรวจใน
มาตรา ๓ อนุมาตรา ๑๑ ข้อ ข เฉพาะ
รายจ่ายซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงมี
ทั้งเงินมา ๘๕๘,๐๘๕ บาท เมื่อเทียบ
กับงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๘ มีเงิน
อนุญาตแล้วเพียง ๓๒,๒๕๑ บาท เมื่อ
เทียบกับสำนักงานปลัดกระทรวงอื่น ๆ
เช่นสำนักงานปลัดกระทรวงการคลังมี
๕๕๐,๐๘๑ บาท สำนักงานปลัด
กระทรวงต่างประเทศมี ๑๗๖,๑๑๘
บาท และสำนักงานปลัดกระทรวง
เกษตรธิการ ซึ่งมีหน้าที่มากมายแต่ได้
รับทั้งมาในงบประมาณ ๖๗,๕๕๘ บาท
เพราะฉะนั้นเมื่อเรลัดถึงงบประมาณ
ที่เคยอนุญาตไปแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕
เพียง แสนบาทเศษ สำหรับปีหน้าจะ
ขึ้นถึง ๘๕๐,๐๐๐ บาทเศษเช่นนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่ามากเกินไป เพราะฉะนั้นเมื่อ
ไม่มีคำอธิบายชี้แจงมาแล้ว ข้าพเจ้าก็
ขอชี้ชัดถึงไว้ก่อน

ต.ยู เกียง ทองลงยา ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี : กล่าว ว่า

ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะต้องไป ใน
วันอังคารจะดีกว่าเพราะว่าจะยังมีสมาชิก
พุดอีกเป็นอันมากและคงจะพุดอีกคน
ละไม่น้อย

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เช่นนั้นก็
แล้วแต่ที่ประชุม ที่นี้เมื่อมีผู้เสนอญัตติ
ว่าให้เลื่อนการประชุมไปคราวหน้า...

ร.ต. ตัตรีตันพันธ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดพิจิตร: กล่าวว่า เคียงจนถึง
เวลาแล้วหรือยัง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เคยมา
หาหน้าที่แล้ว

ร.ต. ตัตรีตันพันธ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดพิจิตร: กล่าวว่า ถ้าเสียแล้ว
ข้าพเจ้าก็ขอรับรอง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า มีผู้
เสนอขอให้เลื่อนการประชุมเพื่อจะได้
อภิปรายต่อไป มีผู้ใดคัดค้านหรือไม่เมื่อ
ไม่มีผู้ใดคัดค้านข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
ให้เลื่อนไปปรึกษากันใหม่ในคราวหน้า

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ทองกระจ่าย วัชระวารณ	สนิท ผิวนวล	ผู้ตรวจงาน
แช ยูนิพันธ์	ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์	..
เทียบ นันทแพทย	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
บุญมี ทองนาค	บุญช่วย สุคนธ์มิตร	..
ร.ท.ท บุญเต็ม ปิทยานนท์	ศิริ อินทร	..
ขุนวราศน์ศรีเกษ	ประเทือง อินทร	..
เขียน กาญจนพันธ์	ดิน จุฑารพ	..
ทองอยู่ พุฒพันธ์	สุรินทร์ สัพลากร	..
ร.ท.ทองคำ กล้ายโสภาส		
ตรวจแล้ว ๑ กรกฎาคม ๒๔๘๐		

หลวงคหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร